

2023

Ale protože už se nemůžeme dočkat první vyjíždky, sešli jsme se v hojném počtu: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Honzerová Zdeňka, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr, Žatecká Hana a Žatecký Roman.

Po besedě s havlovickým kronikářem panem Řezníčkem a malém občerstvení jsme v klubovně důchodců plánovali letošní dovolenou na kolech.

Tentokrát máme v termínu 5.8.2023 - 12.8.2023 rezervaci 9 dvoulůžkových pokojů s úplným sociálním zařízením, wifi, klubovnou a restaurací v **Penzionu Statek 1738** v obci Všestudy nedaleko Kralup nad Vltavou, v atraktivní turistické lokalitě Střední Čechy.

Penzion Statek 1738 naleznete v obci Všestudy nedaleko Kralup nad Vltavou, v atraktivní turistické lokalitě Střední Čechy. Pohodlné ubytování je pro turisty i rodiny s dětmi připraveno v 18 pohodlně a komfortně zařízených pokojích s vlastním sociálním zařízením.

Penzion poskytuje skvělé zázemí pro rekreaci, včetně prostorné zahrady s příjemným posezením na letní terase. Skvělé pokrmy vlastní restaurace ocení nejen gurmán a znalec dobré kuchyně. Pro všechny, kdo přijedou vlastním vozem, je k dispozici bezplatné parkování. Milovníci koupání a letní rekreace mohou navštívit 3 kilometry vzdálené přírodní koupaliště ve Vojkovicích nebo bazény v Kralupech nad Vltavou či v Cítově.

Cyklotrasy v okolí ubytovacího zařízení seznámí hosty se zajímavými místy okolí. Okolí hotelu je protkáno značenými turistickými trasami. K výletu láká mimo jiné zámek Veltrusy, Nelahozeves, zřícenina hradu Okoř či 9 kilometrů vzdálená rotunda svatého Jiří a Vojtěcha na Řípu.

VELTRUSY

NELAHOZEVES

MĚLNÍK

LIBĚCHOV

ROZTOKY

LIBLICE

OKOŘ

BUDYNĚ NAD OHŘÍ

KOKOŘÍN

ROTUNDA SV. VOJTĚCHA

PODLEŠÍNSKÝ VIADUKT

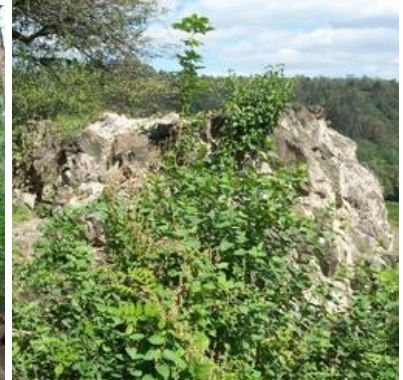
BUDYNĚ NAD OHŘÍ

SOUTOK VLTAVY A LABE

ČERTOVY HLAVY

ZŘÍCENINA LIBĚHRAD

MENHIR DOLNÍ CHABRY PODLEŠÍNSKÁ JEHLA KRATOCHVÍLOVA ROZHLEDNA

VYHLÍDKA OTŠOVICKÁ SKÁLA

KOUPALIŠTĚ - JEZERO VOJKOVICE

Zimní příprava – listopad 2022 – 2023

Podobně jako v cyklistické sezóně – každý čtvrtek od listopadu 2022 do 16.03.2023 se Šlapeťáci, (většinou Hanka Čápková, Věrka Luštinová, Míla Vojtíšková a Petr Hejna, Láďa Luštinec, Petr Vojtíšek, Roman Žatecký a jako host Mírek Malafa) schází v tělocvičně Sokola Havlovice k pravidelnému sportování a udržování kondice pro nadcházející sezónu – šipkami, přehazovanou, basketem, líným tenisem, stolním tenisem, florbalem ...

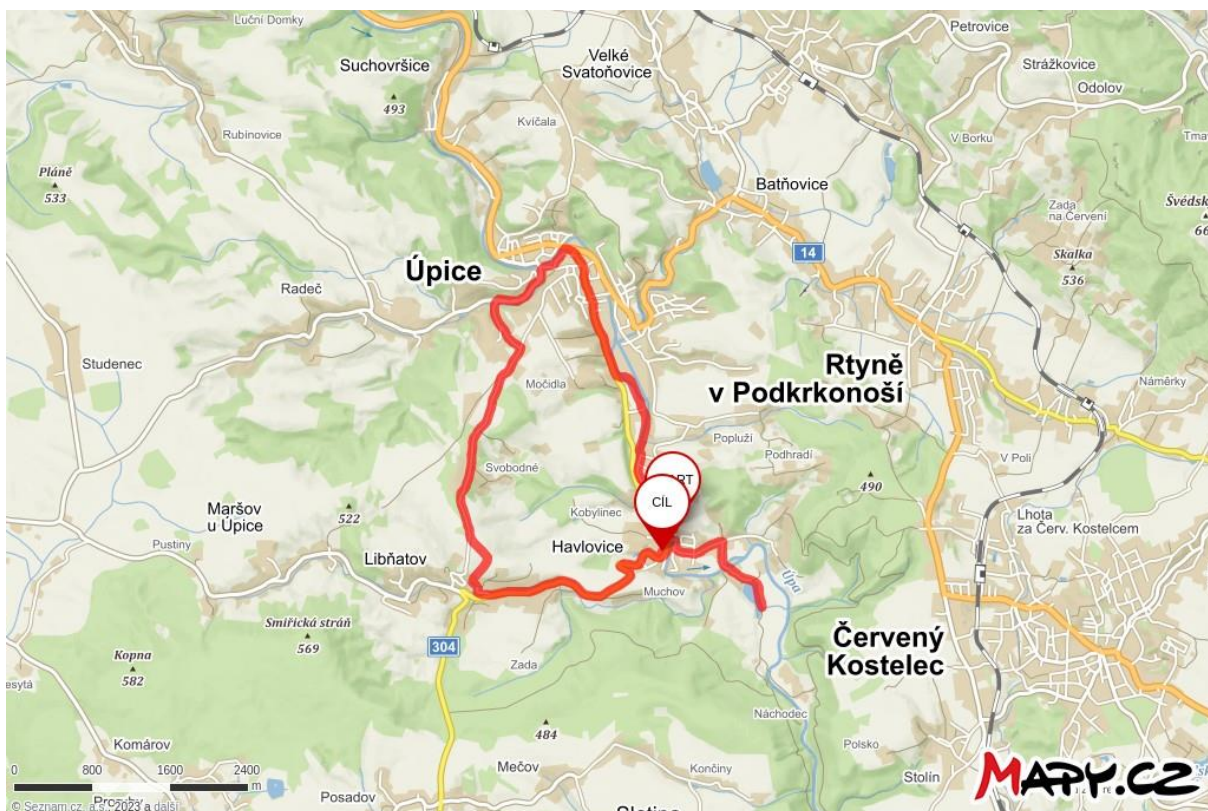

23. 03. 2023

Tak už nám sezóna konečně začala, a i když straší přeháňky, sjeli jsme se téměř v plném počtu: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena a Vojtíšek Petr. Milada Stará po čerstvé operaci (budíku) odpočívá. Naopak s námi bude jezdit Eva Friebelová

Od vodníka kolem „Lávky“ po cyklostezce do Úpice a pak až na odbočku silnice na Krétu. Nahoře odbočujeme doprava a po silnici přes Svobodné (u vysílače první letošní VP) sjíždíme do Libňatova. Vracíme se do Havlovic. Stále neprší, tak jedeme na kontrolu rybníka Jindra, zde se otáčíme zpět. U školy zamáváme (dnes už podruhé) vodníkovi a končíme v kulturáku na „výroče“ Sokola Havlovice 15 km.

24. 03. 2023

Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejnová Hana, Hejnová Irena, Hejna Radek, Kollertová Alena, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtišková Milena, Vojtišek Petr a Žatecká Hana se sešli v klubovně seniorů, aby oslavili 225-té narozeniny Zdeničky Honzerové, Petra Hejny a Romana Žateckého.

30. 03. 2023

Ve dvě hodiny začalo pršet, tak jsme výjezd zrušili. Ve čtyři přestalo, a tak Eva Friebeľová sedla na kolo a zkusila kredit Šlapetáků zachránit. Nakonec asi za dvě hodiny najela 27 km

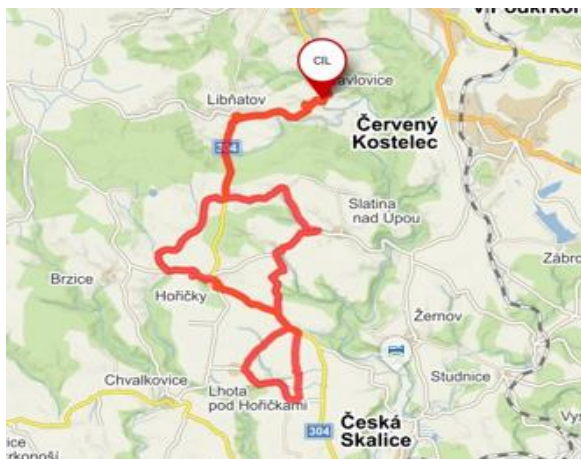
Od jejího domu kolem „Lávky“ po cyklostezce do Úpice, kolem policie doprava na most a pak po I/14 do Batňovic. U Cyklo-velo doleva na cyklostezku 4092 kolem rybníka Podháj okružní cestu přes Velké Svatoňovice s obrátkou ve Starém Sedloňově, pak zase kolem Podháj na I/14 a až na Náměstí Horníků ve Rtni. Zde se konečně otočila zpět a po 4092 na Kvíčalu. Pak Zákopankou do Úpice a zase chvilku po I/14 s odbočením na Dr. A. Hejny, Pod Pod Městem a Regnerovou na cyklostezku a zpět kolem Lávky domů 27 km s celkovým převýšením 293 m.

06. 04. 2023

Sice je zima jako v Rusku, ale neprší a tak jsme v téměř plném počtu: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena a Vojtíšek Petr. Milada Stará ještě nuceně odpočívá.

Od vodníka přes Libňatov na křižovatku v Křižanově (již několik let zavřeno) pak do Mečova (Kurník zavřený) přes Slatinu nad Úpou, zde u zastávky autobusu otáčíme na Litoboř a jedeme až do Světlé. Od křiže přes Hostinku projíždíme Lhotu pod Hoříčkami a míříme k Větrníku (zavřený). Pokračujeme na Vestec a znova do Světlé a odtud do Hoříček (Restaurace Na Hoříčkách zavřená, Kavárna Lcafé rovněž) tak přes Mezilečí (Penzion Klídek zavřený) se vracíme do Křižanova a přes Libňatov domů 31 km, převýšení 491 m.

20. 04. 2023

Konečně se počasí umoudřilo, a tak jsme v téměř plném počtu: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Rohanová Jitka (a Beník), Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr, Žatecký Roman vyrážíme ven.

Do terénu to ještě nejde – lesní a polní cesty jsou po deštích rozmáčené, tak musíme vzít za vděk silnicím (řidiči z nás nemají moc radost, ale alespoň pro ně vynecháváme vždy po pěti cyklistech mezery na předjíždění. Určitě to jindy jako řidiči motorového vozidla u jiných cykloturistů oceníme.

Od vodníka přes Popluží do Úpice (pod školu Úpice – Lány) pak do Batňovic a Rtně v Podkrkonoší (VP pod vyhlídkovou věží u Robin Oilu) pak chvíli polema na Hronovskou přes Bohdašín do Horního Kostelce. Zde otáčíme a vracíme se do Červeného Kostelce, pak Svatojanskou cestou do Náchodce, kolem Jindry do Havlovic.

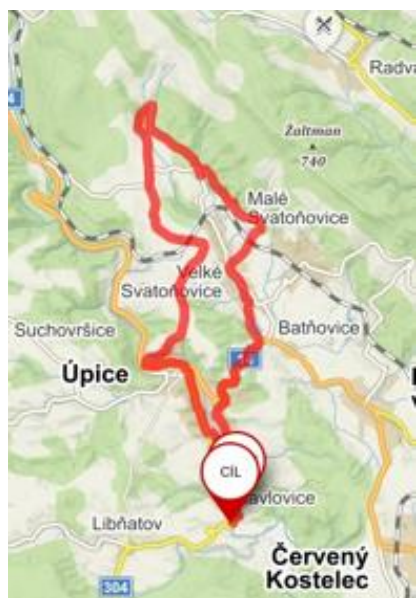
Ještě nekončíme – projíždíme všesportovním areálem k Lávce. Teprve po zasloužené večeři (téměř celá cesta byla proti větru) se vracíme domů 25 km, převýšení 399 m.

28. 04. 2023

Kromě téměř normálního počasí se uzdravili Milada a Mirek Staří, a tak v sestavě: Čápová Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Petr, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Vojtišková Milena, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman sedáme na kola. Ještě chvíli musíme vzít za vděk silnicím.

Od vodníka přes Popluží do Úpice (pod školu Úpice – Lány) pak po I/14 k Batňovicím a odbočujeme na 4092 do Velkých Svatoňovic. U restaurace K klub odbočujeme doprava a stoupáme k odpočinkovému místu Na Bremstu (VP Milady). Pak doleva a kolem bývalé štolý Hugo pokračujeme k zastávce autobusu U Buku a odtud do Markoušovic. Před Sokolovnou „přestupujeme“ na 4090 a vracíme se přes Starý Sedloňov na Končiny, pak doleva po modré, před Velkými Svatoňovicemi odbočíme doprava na Kvíčalu. Zákopankou sjíždíme do Úpice. Za mostem F. L. Riegra odbočíme na II/304 a pak po cyklostezce domů (respektive do Hostince u lávky) 23 km, převýšení 345 m.

04. 05. 2023

Konečně můžeme do přírody, počasí je bez poskvrny, a tak v plné palbě: Čápová Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Filipová Soňa, Hejnová Irena, Hejna Radek, Hejna Petr, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Vojtišková Milena, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman sedáme na kola a míříme do lesů.

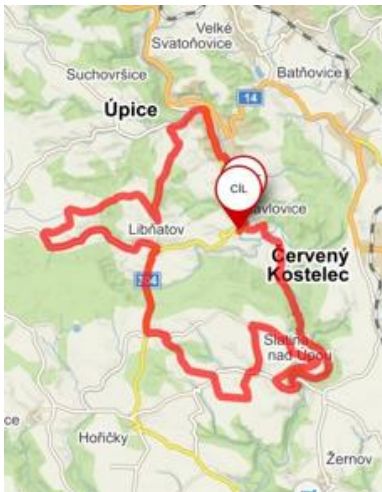
Od vodníka přes Popluží, Podhradí, kolem č.p. 22 ke zřícenině hradu Vízmburk. Pak po cestě Boženy Němcové kolem Devíti křížů přes I/14 k železniční stanici Červený Kostelec. Projíždíme městem po ulicích 5. května a Manželů Burdychových k soukromému autokempu Brodský rybník. Zde si dáme přestávku na občerstvení a prohlídku nových dřevěných soch. Pak pokračujeme po cyklostezce 4095 s odbočením na Kozákův kopec a na cyklostezku 4091, přes Končiny na Kostelecké Končiny a po Svatojakubské cestě k Pomníku obětem 2. světové války. Po krátké pietě se vracíme do Červeného Kostelce a přes Lhotu u Červeného Kostelce se vracíme na 4018 a sjíždíme k Vízmburku. Odtud přes Podhradí míříme domů (respektive na večeri do Hostince u lávky) 28 km, převýšení 481 m.

11. 05. 2023

Uvítalo nás slunečné počasí a na společnou trasu Evy Friebelové a Aleny Kollertové vyrazili: Dibelková Hana, Friebelová Eva, Filipová Soňa, Hejnová Irena, Hejna Petr, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Mirek, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman. Přidal se k nám i Zdeněk Kraus.

Od vodníka kolem Jindry a Boušínské lávky ke Slatinskému mostu (1.VP). Pak pokračujeme k letní scéně ve Slatině nad Úpou (Petr Hejna nám na jevišti zahrál „Indiány“) a sjíždíme k Boušínskému kostelu Navštívení Panny Marie a dále po polních cestách (Justinčinou stezkou) do Končin, pak prudce doleva a vracíme se do Slatiny nad Úpou kde přejíždíme hlavní cestu a stále polňačkami (s krásným asfaltovým povrchem) do Litoboře a dále do Křižanova. Zde již musíme vzít za vděk silnicí II/304 do Libňatova a III/3041 do Maršova u Úpice. Poslední odpočinek si dáváme u odbočky Pustiny. Znovu vyjíždíme do přírody a polňačkou (tentokrát šotolinovou) na míříme k vysílači U Borku. Odtud přes Svobodné sjíždíme do Úpice – Na Krétě a Úpickou historickou NS sjíždíme na náměstí T. G. Masaryka. Ulicemi Pod městem a Regnerovou se dostáváme cyklostezku 4094 a míříme domů (respektive tradičně na večeri do Hostince u lávky) 34 km, převýšení 751 m – holky děkujeme.

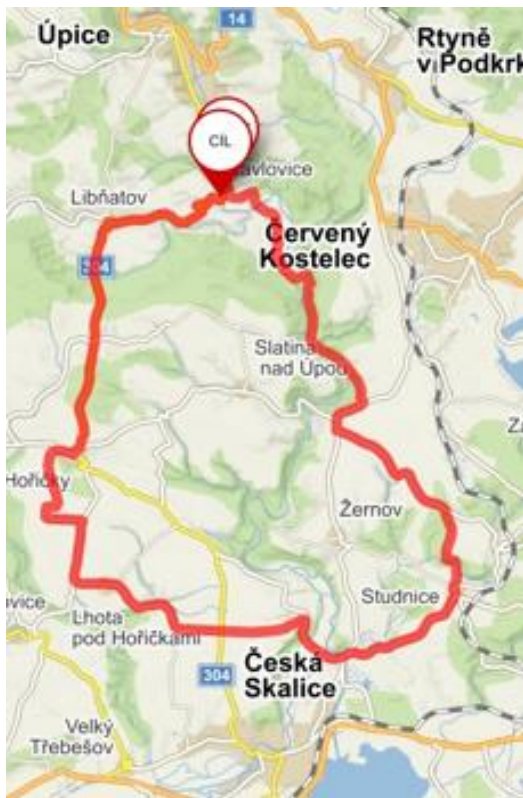

18. 05. 2023

Dnes nám připravil trasu Petr Vojtíšek, a tak Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Mirek, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman se mu svěřujeme do péče.

Od vodníka kolem Jindry a tentokrát Náchodcem a po Modré k Žebráckému vodopádu, pak po silnici do Červené Lhoty a Všelíb (VP). Pokračujeme přes Bakov do Studnice a ačkoli jsme s sebou měli dva Petry, žádný z nich nás nepozval dál.

Tak přes Zblou a Zlích dojedeme ke kiosku u zámku Ratibořice, kde si dáme druhou přestávku a pak přes Vestec, Větrník, Lhotu po Hoříčkami, Nový Dvůr, Hoříčky a Libňatov míříme domů (respektive na večeri do Hostince u lávky) 33 km, převýšení 393 m.

25. 05. 2023

Dnešní peloton vypadal jako na Giru (že by nás napadl virus?), tak jedeme jen v deseti: Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr a Zatecký Roman.

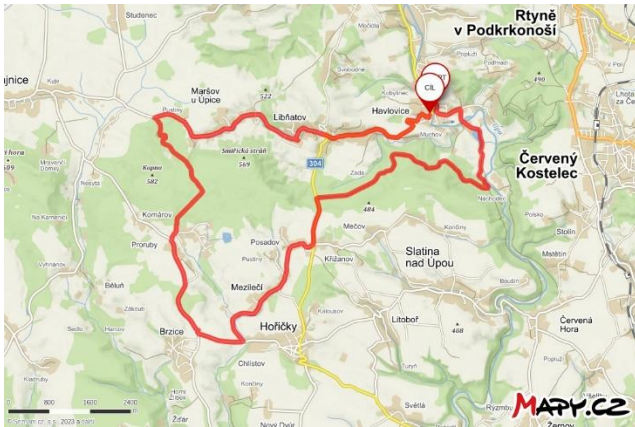
Od vodníka kolem „Lávky“ a po cyklostezce do Úpice, pak do Radče a přes Starý Rokytník do Trutnova k Památníku generála Gablenze. Zde nás opouští Eva Friebeľová a dohonil nás Zdeněk Kraus. Po krátké pauze sjíždíme k přístřešku pod Šibeníkem s výhledy na Trutnov (od pomníku není nic moc vidět, protože stromy přerostly vyhlídkové místo). Pak kolem Lesnické školy sjíždíme na I/14 do města, ale u bývalé polikliniky ji hned opouštíme na cyklostezku. Za útulkem pro psy odbočujeme na Vysokou stráň, projíždíme budoucí staveniště dálnice a vracíme se na I/14 do Úpice a za plného provozu se vracíme do Havlovic, kde končíme tentokrát na všesportovním areálu 35 km, převýšení 271 m.

01. 06. 2023

Už jsme zase v plném počtu: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr a Zatecký Roman.

Od vodníka cestou Boženy Němcové kolem Jindry k přístřešku Šiškovna (VP). Pak lesem po cyklostezce 4092 (po deštích žádné stopy) k vjezdu na silnici II/304 a doleva do Křížanova, zde odbočujeme na Mezilečí a pod Hoříčkami se napojujeme na silnici s cyklotrasou 4097 směrem na Brzice a Proruby. Tady sjíždíme na modrou turistickou a po 800 metrech se napojujeme na cyklostezku 4090. Ale i tu po 700 metrech opouštíme a čistě lesní cestou jedeme k silnici Hajnice – Maršov u Úpice a po ní až do Libňatova. Přistáváme za dvě hodinky u altánku před Hejnovými na opékání špekáčků. V podvečer se vracíme domů 24 km, převýšení 315 m.

08. 06. 2023

Ačkoli je dnes Medarda, na děšť to nevypadá a tak ve 13ti lidech: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Kollertová Alena, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklášková Mirka, Žatecký Roman a jako host Kraus Zdeněk vyrážáme:

Klasicky od vodníka kolem Jindry do Náchodce. Nad chatami vlevo po modré směř Galček. V lese před výjezdem na asfaltku VP na pravoučku Tobiáše od Mirka a Milady Starých. V průmyslové zóně v Červeném Kostelci u hlavní silnice se dáváme vlevo - pár metrů jedeme po hlavní silnici a u skladu Albi uhýbáme vpravo. Sjezd přes přejezd do Č.K. se zastávkou u obnoveného Zámečku Svoboda, potom další sjezd a odbočka vpravo - mezi domky se dostaneme na okraj Č.K. Pokračujeme rovně - přejezdíme hlavní silnici - pokračujeme směř Broďák, ne však klasicky, směř stejný, ale jiná cesta. Po výjezdu z lesa jsme odbočili k rybníku Krčmařík a zde si dali druhé VP-Čáповá. Potom pokračujeme na Špinku, nestavíme u kiosku Na pláži, ale pivo si dávají u druhého kiosku. Po občerstvení jedeme do Olešnice, přejezdíme hlavní silnici a pokračujeme k JZD. Zde odbočujeme vlevo, mezi poli se dostaneme k zastávce ve Všelibeč. Zase přejezdíme hlavní silnici, odbočíme vpravo a neznámou polní cestou se dostaneme na Žernov. Přejezdíme silnici a po známé trase /kolem rozhledny a hřiště/ přijedeme na Rýzmburk, sjedeme dolů k hájovně na Pohodlí. Přejezdíme Pohodelskou lávku, která je už opravená a otevřená. Než bychom dojeřli do Světlé, tak odbočujeme mezi domky vpravo, nejdříve asfaltová cesta, potom polní. Tímto jsme se vyhnuli hlavní silnici ze Světlé na Hořičky. Přijedeme na začátek Litoboře, kde začíná vpravo les. Potom již klasika z Litoboře kolem Medkových a přes les do Křižanova a po hlavní do Havlovic. Děkujeme tímto Zdeněkovi Krausovi, který nás protáhl jinými trasami, kterými ještě většina z nás nejela. Počasí nám přálo, bylo až dost velké teplo. Ujeto 31,49 km, převýšení 432 m.

15. 06. 2023

Tak jako každý rok, Šlapet'áci: **Hana Čápková, Míla a Petr Vojtíškoví, Petr Hejna., Mirka Stoklásková, Eva Friebelová, Věra a Láďa Luštincovi.** vyrazili pomoci reprezentovat Havlovice na 9. krajské sportovní hry seniorů do Borohrádku.

Ačkoli předpověď strašila deštěm, počasí sportu přálo a Havlovičtí opět uspěli a v konkurenci 309 soutěžících přivezli celkem 11 medailí a 4 poháry:

Medaile :

- 1. místo (zlato) - **E. Friebelová, L. Luštinec, J. Semerád, J. Dufek**
- 2. místo (stříbro) - **M. Stoklásková, M. Tohola, D. Malařová, V. Luštincová, P. Vojtíšek**
- 3. místo (bronz) - **L. Luštinec, Z. Kociánová**

Poháry :

- 1. místo - (nohejbal) - **J. Dufek, D. Semerádová, J. Semerád** Havlovice I.
- 2. místo - (přehazovaná) - **V. Luštincová, M. Malařa, M. Stoklásková** Havlovice II.
- 3. místo - (nohejbal) - **V. Luštincová, J. Melničuk, J. Prouza** Havlovice II.
- (přehazovaná) - **D. Semerádová, P. Vojtíšek, M. Vojtíšková** Havlovice I.

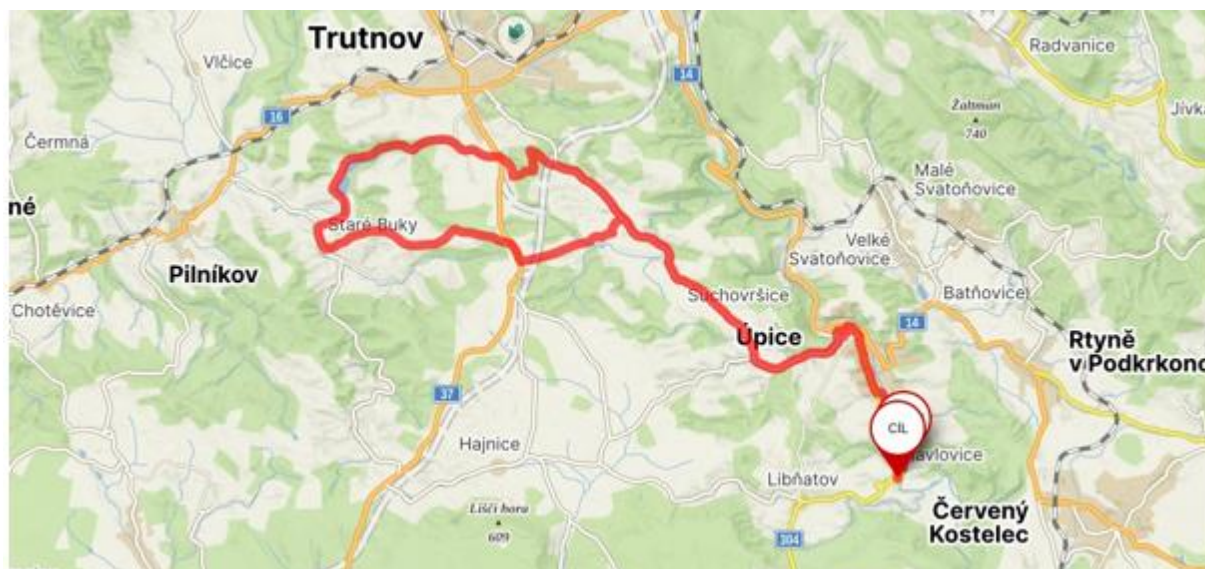

Ale ani další Šlapet'áci: **Alena Kollertová, Hana Dibelková, Milada Stará, Mirek Starý a Soňa Filipová** nezaháleli a vyrazili v Havlovicích na kola. Déšť je však brzy poslal domů, a tak najeli jen 11 km.

22. 06. 2023

Je šílené vedro, přesto se nás sešlo 12: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Stará Milada, Starý Mirek, Žatecký Roman a jako host Kraus Zdeněk.

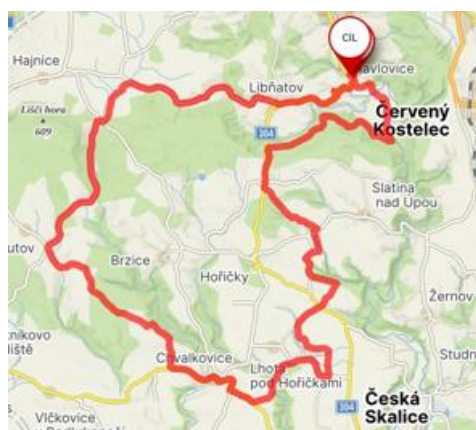
Od vodníka po cyklostezce do Úpice, před benzinkou doleva a pak do Radče a dále na Trutnov přes Rubínovice a Starý Rokytník. Nicméně počasí zařadovalo a dál nás pokračovalo jen sedm. Pod bývalým zámekem odbočujeme doleva na Nový Rokytník. Chvilku musíme po I/37, ale po 80-ti metrech odbočujeme doleva na 4211, překračujeme nejvyšší bod (528 m n.m.) a sjíždíme přes Starost a Ovčárenský vrch do Prostředních Starých Buků. U kaple sjíždíme ze silnice na modrou a stoupáme k nádrži Dolce III. Zde si odpočineme pod přístřeškem rybářské bašty Severka. Po doplnění tekutin pokračujeme přes kemp Dolce, Dolníky, kolem bývalé školy Bojiště, pod viadukt I/37 na fit stezku Houska. Musíme přenést kola přes staveniště budoucí dálnice a do Úpice se vracíme přes Starý Rokytník a Radeč. Z Úpice již jen po cyklostezce do sportovního areálu Havlovice 39 km, převýšení 466 m.

29. 06. 2023

Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Stará Milada, Starý Mirek a jako host Kraus Zdeněk.

Od vodníka přes most na II/304 do Libňatova a dále do Maršova u Úpice (klasické nekonečné stoupání). Za lesem doleva kolem Běluňky, pak křížíme silnici Komárov – Hajnice, pak po 4097 (stále kolem Běluňky) kolem studánky Na Nesytě do Kohoutova. Zde pokračujeme po 4117 přes Kladruby na Kopaninu V lese někdo zapomněl uklidit, a tak musíme přenášet kola. Nakonec přes Kopaninu a Výhled na Malou Bukovinu a za ní na II/307 (resp. 4098) a končíme pod zámek ve Chvalkovicích. *Zámek byl postaven v roce 1768 Ferdinandem Rudolfem Dobřenským na místě původní tvrze. Od svého vzniku zámek střídal často majitele. Zajímavostí je, že v letech 1830-1833 zde pobývala Barunka Panklová v rodině správce zámku. Současnou podobu zámek získal při přestavbě v 30. letech 20. století.* Opět nic nového – paní kněžna zase nebyla doma, a tak pokračujeme dále na Miskolezy, Větrník, Vestec, Hostinku a Světlou. Před Zlámanými vodopády odbočujeme doleva na Litoboř a pak do Křížanova. Po 800 m jízdy po II/304 sjíždíme na cyklostezku 4092 a kolem přístřešku Šiškovna a Jindry se vracíme do sportovního areálu Havlovice 41,5 km, převýšení 534 m.

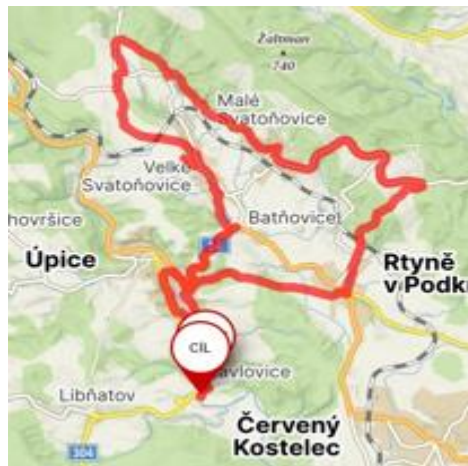

Eva Friebelová, kvůli opravě kola nestihla začátek, a tak si stříhla svoji vlastní trasu: Úpice - Bohuslavice - Trutnov - Zelená louka - Dvoračky - popílkové jezírko Debrné - Poříčí - Adamov - Havlovice - cca 45 km.

06. 07. 2023

Po včerejších deštích počasí jako vymalované: Čáповá Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman.

Dnes nás vede, po dovolené odpočatá Mirka, tak to bude nejmíň 50 km – tradičně od vodníka po cyklostezce do Úpice, za policií doprava po Bratří Čapků a znova doprava na I/14, pak doleva kolem kostela Sv. Bartoloměje do Velkých Svatoňovic. Zde dvakrát zakufujeme než u hasičárny najedeme na modrou na Končiny (konečně první VP). Pak pokračujeme po 4090 na Starý Sedloňov a po 4092 k rozcestí U Buku a stále po cyklostezce 4092 až na náměstí v Malých Svatoňovicích. Zde 2. VP (na zmrzlinu).

Plně odpočinutí jedeme dále přes Petrovice, Strážkovice do Odolova. Zde u bývalé hospody (naproti památníku osvobození) si zcela výjimečně dáme 3. VP s pracovní poradou, kde probereme možnosti jak dále. Nakonec zvítězila Cesta osvobození 4094 do Rtyně v Podkrkonoší a pak po zelené do Úpice. U BP Lumen na chvíli na I/14 a hned mizíme doleva k Jutě a přes Sychrov a Popluží do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 31 km, převýšení 562 m.

13. 07. 202

Dnes jedeme téměř všichni: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman.

Dnes jedeme podle itineráře Mirka Starého – tradičně od vodníka kolem sportovního areálu, přes Popluží na Podhradí (VP) a dále přes Končiny k Devíti křížům. Překračujeme silnici I/14 a sjíždíme po 4018 k železniční trati a pak do Lhoty za Červeným Kostelcem. Nacházíme polní cestu do Červeného Kostelce (Lipky) a pak po zelené kolem Horního Kostelce až na silnici II/567 do Horního Kostelce. Pokračujeme na sever až k turistickému rozcestníku Nad Horním Kostelcem, odkud jedeme po zeleno-červené kolem Zbečnických chlebů

ke Skalákově studánce (Maternici). Zde máme druhou VP, tentokrátě přísně BIO. Po občerstvení a valné hromadě na téma dovolená pokračujeme do Zbečnicka. Zde musíme vzít za vděk II/567 a vystoupat zpět do Horního Kostelce. Odtud už nás čeká jen sjezd do Rtně v Podkrkonoší a další po I/14 do Úpice. Zde se (u BP Lumen) vodič pelotonu odpojuje a ostatní přes Úpici a Popluží pokračujeme do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 29 km, převýšení 416 m.

20. 07. 202

Dnes jedeme téměř všichni: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr a Kraus Zdeněk.

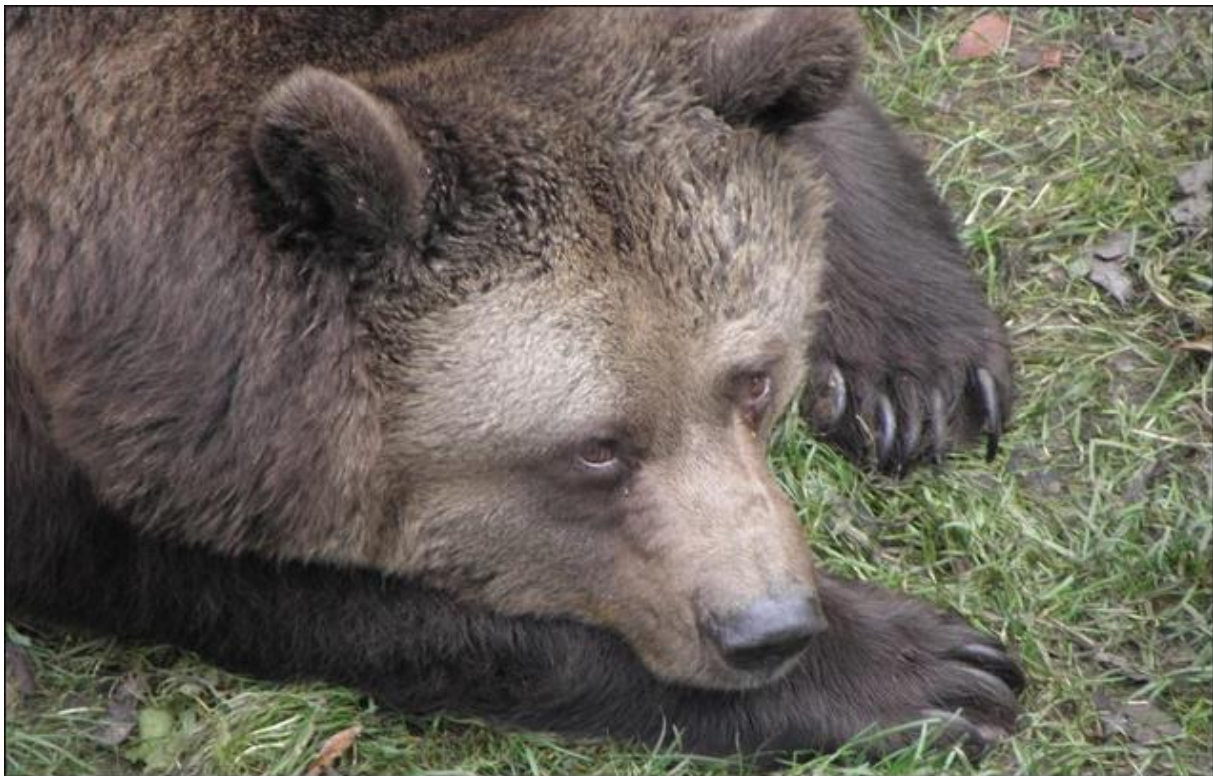
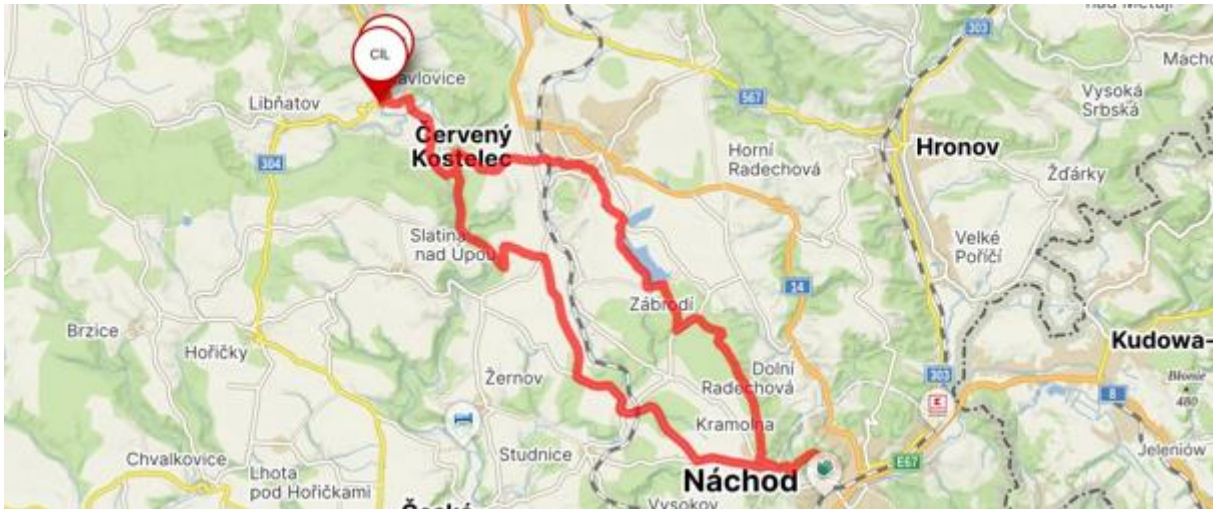
Vede nás Petr Hejna – tradičně od vodníka kolem sportovního areálu, přes Popluží na Podhradí (VP) a dále k zrekonstruované a zakonzervované zřícenině hradu Vizmburk (pokračování VP). Po odpočinku pak pokračujeme po „Po stopách erbu zlatého třmene“ k rozcestníku Pod Kramflekem. Zde přejíždíme na zelenou „Svatojakubskou cestu“ a v polích před Červeným Kostelcem odbočujeme na Stolín a dále na Všeliby. Zde se odpojila Hanka Dibelková (nebylo jí dobře), rozhlednu v Žernově jsme vynechali (asi má moc schodů) a u Rýzmburku se odpojila i Eva Friebelová (ta jela zachraňovat ztracenou skautku), zbytek pokračuje přes Světlu do Litoboře na tradiční „masakr motorovou pilou“. Nakonec přes Křižanov a Libňatov, jako téměř vždy, pokračujeme do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 30 km, převýšení 500 m.

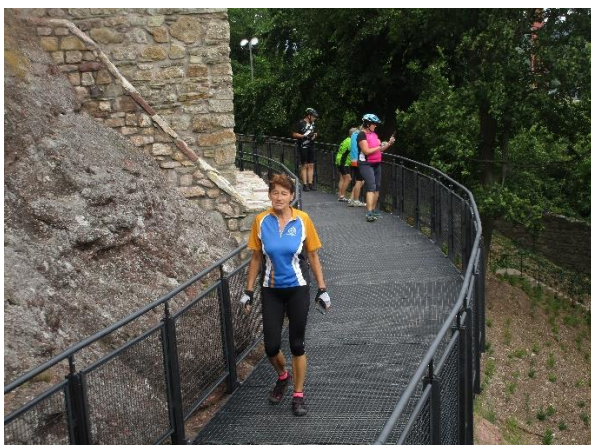
27. 07. 2023

Počasí slibuje déšť v 18.00, tak sebou musíme hodit: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Mirek, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr, Žatecký Roman a Kraus Zdeněk.

Dnes jedeme dle plánu Romana s korekcemi Zdeňka – tradičně od vodníka kolem Jindry do Náchodce a po „Poznávacím okruhu U nás“ k rozcestníku Pod Kramflekem, pak po zelené „Svatojakubské cestě“ (v lese 1.VP) ke kurtům v Červeném Kostelci. Poté po Zdeňkově nábližce kolem Krčmaříku ke Špince a dále většinou po „Cestě Boženy Němcové“ přes Kramolnou k Náchodskému Zámku. Medvědice Dáša v lednu zemřela, Ludvíkovi je smutno, že neopustil brloh, a tak jsme dali za vděk prohlídce nově opravených cest v zámeckém parku.

„Takhle moc mi je smutno.“

Vzhledem ke slibovanému dešti rychle vyrážíme zpět (opět přes Kramolnou). Při sjezdu do Lhotky a následně Řešetové Lhoty přicházejí (v předstihu) první kapky deště. Zastavujeme pod střechou autobusové zastávky v Bakově, kde se setkáváme s čerstvou babičkou Evou Friebelovou. Během 2.VP přestává pršet. Domů jedeme kolem Všelibského vysílače a čerpací stanice OD Impro do Mstětína, pak po „Justinčině ztezce“ k hájovně Pod Boušínem a po modré nakonec do Náchodce a stejně jako při startu se vracíme kolem Jindry a končíme ve Sportovním areálu TJ Sokol Havlovice 34 km, převýšení 536 m.

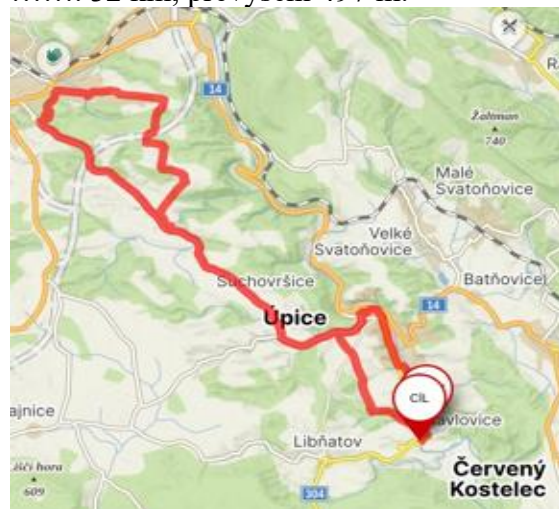
03. 08. 2023

Poslední výjezd před dovolenou, tentokrát v režii Soni Filipové, jsme absolvovali všichni: Čápková Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinec Lád'a, Luštinová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mírek, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr, Žatecký Roman a Kraus Zdeněk.

Jako vždy od vodníka, tentokrát přes most a kolem obecního úřadu do Kobylince, přes Svobodné a Krétu do Úpice. Poděbradovou ulicí přes Radeč s odbočením na Trutnov (za poměrně velkého provozu). Ve Starém Rokytínku u čp 22 krátce opouštíme hlavní silnici a využíváme místní účelovou komunikaci ale u čp 165 se na ni musíme vrátit. Při stoupání na Chmelnici projíždíme stavenišť budoucího dálničního mostu. Naproti parkoviště Bojiště odbojujeme doprava na NS Den bitvy u Trutnova 27.6.1866 s přestávkou u Kaple sv. Jana Křtitele (Jánská kaple). Odtud se vracíme cyklostezkou 4212 k Oblastní nemocnici Trutnov a pak po ulici Maxima Gorkého k apartmánovému domu Úsvit. Zde si ve

Formance Úsvit dáme zaslouženou přestávku na občerstvení.

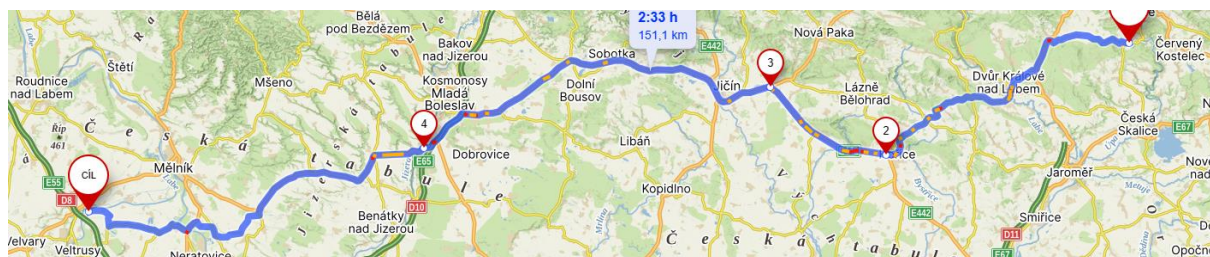
Domů se vracíme Bohuslavickou ulicí pod Zahrádkovou osadou Kryblice. Na konci odbočíme na jih, překonáme nejvyšší bod trasy (531 m n.m.) a po modré sjedeme do Starého Rokytínku a přes Radeč jedeme do Úpice. Tentokrát projedeme městem (Poděbradova, Revoluční, Dr. A. Hejny, Pod Městem, Regnerova, abycho za stále nesjízdnu lávkou pro cyklisty (u Juty) odbočili na cyklostezku 4094 za areálem Sparty, přes dřevěný krytý most a končíme ve Sportovním areálu TJ Sokol Havlovice 32 km, převýšení 497 m.

05. 08. 2023

Výjezd na dovolenou: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr, Žatecká Hana, Žatecký Roman.

Hejna Petr a Hejnová Hana nemohli odjet pro kolaps jejich auta.

Jako téměř vždy startujeme od Ireny a Radka Hejnových v Libňatově, kvůli dešti tentokrát z garáže přes Dvůr Králové nad Labem, Miletín, Hořice, Jičín, Mladou Boleslav, Byšice, Obříství, Vojkovice, Krívousy, Dědibaby do Dušníků u Vltavy.

Dušníky nad Vltavou jsou vesnička ležící ve středních Čechách, zhruba 8 km od Kralupy nad Vltavou a 5 km od Veltrus s výhledem na horu Říp.

Pojmenování obce pochází od obecného jména dušník – dušník byl člověk, který patřil některému kostelu, původně se zpravidla o kostel staral. První dochovaná zmínka o Dušníchách pochází z roku 1228. Tehdy ves připadla klášteru sv. Jiří na Hradčanech.

Plný úřední název dostaly Dušníky nad Vltavou až v roce 1910. Od roku 1960 se Dušníky stávají součástí obce Všetudy, již jsou doposud. Po roce 1989 zůstal v obci provozuschopný jediný statek (čp. 10) a zemědělskou činnost po zprivatizování provádí i v 21. století. V letech 2002 a 2013 zasáhly Dušniky povodně, téměř všechny domy a hospodářské stavby (stodoly, sušárny chmele) byly zatopeny, přesto byla výroba obnovena a opraveny chmelnice.

Statek čp. 10 – jedno z nejstarších stavení obce, podle datování v kamenné podezdívce budovy z roku 1738 spolu se jmenováním majitele Matěje Pokorného, ve skutečnosti zde jistě stával statek daleko dříve. Ze stavby roku 1738 se však do dnešního dne mnoho nedochovalo – ovšem kromě portálu s nápisem.

Jižní část statku je kamenná, patro částečně z vepřovic. Současná fasáda severní, dříve obytné, nyní kancelářské budovy zachovává prvky neohistorických slohů konce 19. století.

V posledních letech byly budovy i jejich ornamentální prvky (římsy, štuky s rostlinnými dekory) obnoveny. Některé části hospodářských budov byly strženy a znovu vystavěny, statek si ale uchoval prastaré dvorcové rozložení staveb.

V roce 1991 se usedlos stala soukromou firmou Ageko s r.o. Na restituovaných pozemcích v katastrech Všestudy, Dušníky nad Vltavou, Vojkovice, Křivousy, Dědibaby, Veltrusy, Hostín začala firma hospodařit s pěstováním obilovin na 700 ha a chmele na 50 ha.

Tvar areálu statku podnítil úvahy i o jiném využití, a tak se začal budovat resort v dnešní podobě. K výstavbě penzionu a restaurace nebyly využity evropské dotace.

Penzion Statek 1738 nabízí pohodlné ubytování pro turisty i rodiny v 18-ti pohodlně a komfortně zařízených pokojích s vlastním sociálním zařízením.

Penzion poskytuje skvělé zázemí pro rekreaci, včetně prostorné zahrady s příjemným posezením na letní terase a školících prostor pro firmy.

Skvělé pokrmy vlastní restaurace ocení nejedem gurmán a znalec dobré kuchyně. Pro všechny, kdo přijedou vlastním vozem, je k dispozici bezplatné parkování.

06. 08. 2023

Už od včerejška stále prší, ale kolem desáté se nebe maličko umoudřuje, a tak se pokusíme alespoň o krátkou vyjížďku: Čápová Hana, Dibelková Hana, Friebeľová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman.

Z areálu Statku 1738 v Dušníkách u Vltavy vyjíždíme po evropské cyklotrase EV7 přes Všestudy kolem domova seniorů Červený mlýn k zámku Veltrusy.

Zámek byl od počátku (1704) budován jako reprezentační sídlo Marie Terezie Scheidler ze Scheidlernu a Václava Antonína Chotka s velkorysou barokní koncepcí jako komplex výškově odstupňovaných budov obklopujících čestný dvůr podle osy sever – jih. Hlavní budovu tvořilo střední válcové jádro, jež přesahovalo o výšku jednoho patra čtyři paprskovitě z něj vybihající jednopatrová křídla (ondřejský kříž). V prvním patře se nacházely reprezentační prostory tzv. "panského patra". Čestný dvůr byl na severu uzavřen řadou alegorických soch, představujících měsíce a roční doby z dílny Matyáše Bernarda Brauna. Ve své původní podobě patřil veltruský zámek k nejvýznamnějším dílům vrcholného období barokní architektury v Čechách, a to i přes jeho pozdější úpravy. Přesto, že se plány nedochovaly, lze dnes již zámek spojit s tvorbou jednoho z nejpřednějších tvůrců barokní architektury v Čechách této doby, Giovannim Battistou Alliprandim.

Po roce 1750 nechal Rudolf Chotek rozšířit hlavní budovu zámku zvětšením křídel na dvojnásobek jejich původní délky a později došlo ke stavebnímu scelení nádvorních bočních budov. Postupně rozšiřoval i pozemkový majetek v okolí.

Bezprostředním podnětem k úpravám veltruského "Ostrova" (jedna z povodní na počátku 18. století vyhloubila nové koryto Vltavy a obě říční ramena tak vytvořila jakýsi ostrov) byly povodně v letech 1784 a 1785, které se projevíly v nové koncepci veltruského

parku a v počátku regulace Vltavy. Byla tak završena proměna areálu k rozsáhlému přírodně krajinářskému parku v podobě vrcholného typu tzv. "okrasného statku" (ferme ornée), kdy hospodářsky využívané plochy, byly jeho přímou součástí, ale i estetickým komponentem. V parku vznikla na přelomu 18. a 19. století celá řada drobných architektur, pavilonů, mostků, plastik. Toto období je spojeno především s činností Jana Filipa Jöndla, který v roce 1804 zasáhl také do podoby zámku. Ten byl klasicistně upraven, boční křídla získala patrovou nástavbu a kuželová střecha válcového jádra hlavní budovy byla nahrazena nyníjší kupolí, zanikly barokní fasády.

Válka znamenala pro Veltrusy silný úpadek, po roce 1945 byly zámek a park na základě zákona č. 137/1946 Sb. o Národních kulturních komisích pro správu státního kulturního majetku prohlášeny za státní kulturní majetek. Zásadní stavební oprava proběhla na přelomu 80. a 90. let 20. století, kdy byly rebarokizovány fasády hlavní budovy a ujednoceny fasády křídel čestného dvora. Areál je ve správě Národního památkového ústavu a v roce 2002 byl prohlášen národní kulturní památkou.

Po prohlídce exteriéru, parku a soch pokračujeme přes zdymadlo Mířejovice na Vltavě k zámku Nelahozeves.

Zámek Nelahozeves nechal vybudovat šlechtic Florian Griesbeck z Griesbachu (1504–1588), který byl osobním tajemníkem a blízkým rádcem císaře Ferdinanda I. Reprezentační šlechtické sídlo typu severoitalského kastelu, jehož stavba trvala více než 60 let, je spojováno se jménem královského architekta Bonifáce Wohlmuta. Původně mělo jít o dvoupodlažní budovu se čtyřmi křídly propojenými na nárožích bastiony ve tvaru lichoběžníku. Když v roce 1588 Florian zemřel, zámek zdědil jeho syn Blažej a stavba zámku tak mohla pokračovat až do roku 1614. Během třicetileté války (1618–1648) byl zámek několikrát vypleněn. Po válce Polyxenin syn Václav Eusebius, 2. kníže z Lobkovicz (1609–1677), nechal provést rozsáhlé rekonstrukce

Zámek Nelahozeves je příkladem italského castella s dekorativními bastiony a přístupem po kamenném mostě přes příkop. Na svou dobu velmi pokročilá stavba doznala během následujících staletí jen drobných úprav. Díky tomu si zámek zachoval svou podobu až do dnešní doby. Na stěnách severního reparačního křídla zámku jsou dochována sgrafita, která byla v nedávné době restaurována. Znázorňují scény ze Starého zákona a výjevy z antické mytologie a jsou působivým charakteristickým znakem nelahozeveského zámku.

Co se týče zámeckých interiérů, za zmínku jistě stojí na jih obrácená Arkádová hala a Rytířský sál z roku 1564, zdobený nástěnnými malbami válečníků v nadživotní velikosti. Lunetová klenba stropu je rozdělena do devíti polí, navzájem oddělených festony. Subtilní štukové reliéfy zobrazují scény z římských dějin, které představují pět římských ctností. Sálu vévodí renesanční kamenný krb.

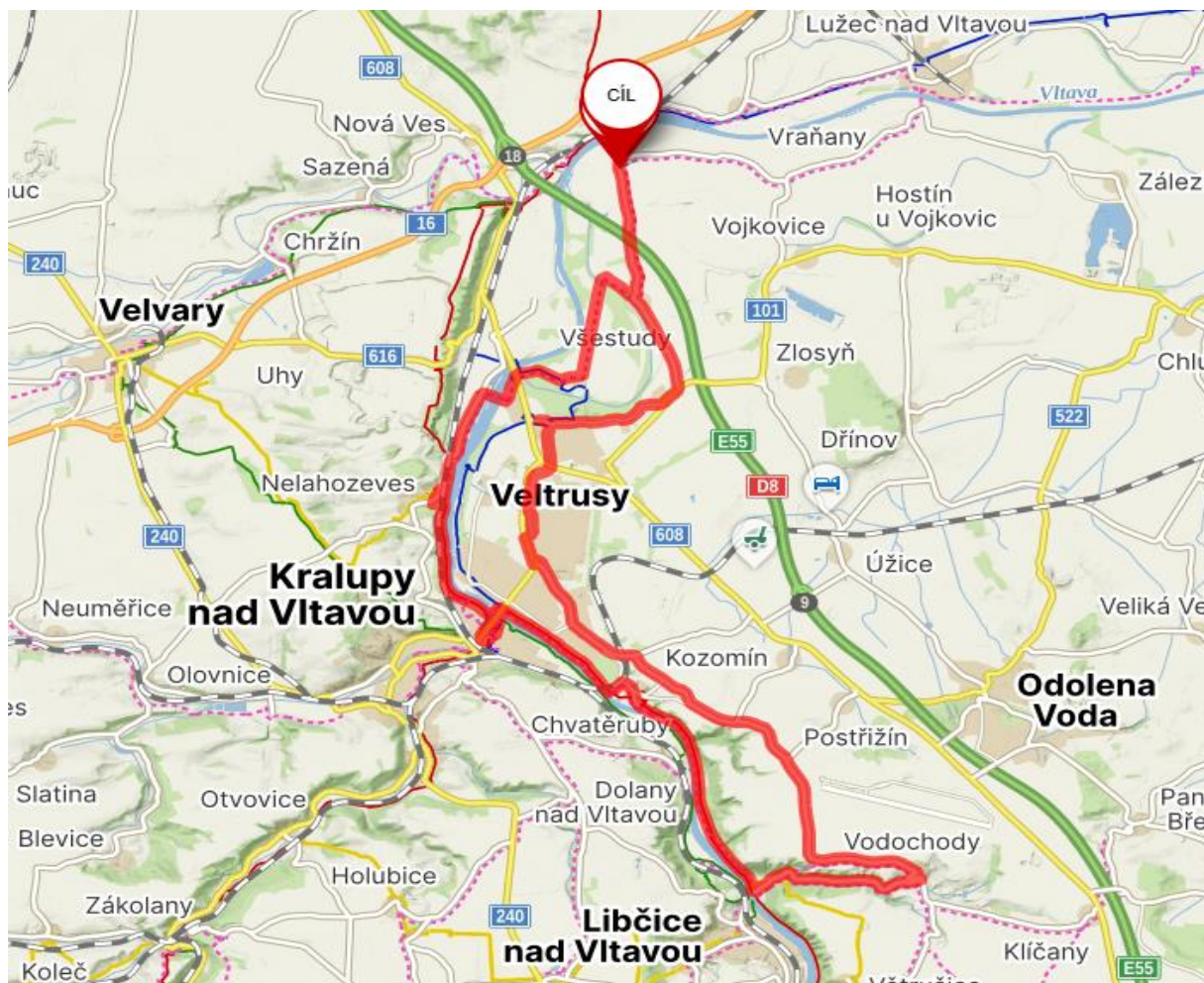
V roce 1993 byl v rámci restitučních řízení zámek rodině Lobkowiczů navrácen a bezprostředně nato zde byla otevřena dočasná instalace. V letech 1997–2007 byla veřejnosti zpřístupněna stálá expozice „Umění šesti století“ představující nejvýznamnější díla Lobkowiczových sbírek.

Stále ještě neprší, a tak po krátké přestávce pokračujeme kolem Mířejovického kola a Mířejovického regulátoru otáček (oba funkční agregáty z Mířejovické vodní elektrárny, které byly v činnosti 83 let od roku 1924) do Kralup nad Vltavou.

Na Palackého náměstí se setkáváme se sochou na lavičce sedícího Švejka, který drží v náručí pejska, má tvář filmové postavy ztvárněné Rudolfem Hrušínským. Autorem je sochař Albert Králička z Nové Paky. Odhalena byla v roce 2017. Doporučila nám oběd v Restauraci na Františku.

Počasí je stále příznivé, a tak chceme přidat další kilometry. Nejdříve však musíme provést opravu píchlého kola Věrky Luštinové (zatím první na letošní dovolené). Projíždíme po lávce přes Vltavu a stále po EV7 podél řeky jedeme na jih. Míjíme zříceninu zámku Chvatěruby a jedeme až k přívozu Na Dole. Zde opouštíme řeku a stoupáme do Vodochod, kde překonáváme nejvyšší bod naší dnešní trasy (284 m n.m.).

Věrce došla baterie v mobilu, a tak při zpáteční cestě mírně začínáme kufrovat. Navíc i na chvíli začalo pršet. Přes Máslovice, Zlončice a Chvatěruby se vracíme do Veltrus. U dančí obory naposledy zabloudíme, ale pak již přes Všestudy nacházíme cestu domů. Celkem jsme najeli 41 km s celkovým převýšením 241 m.

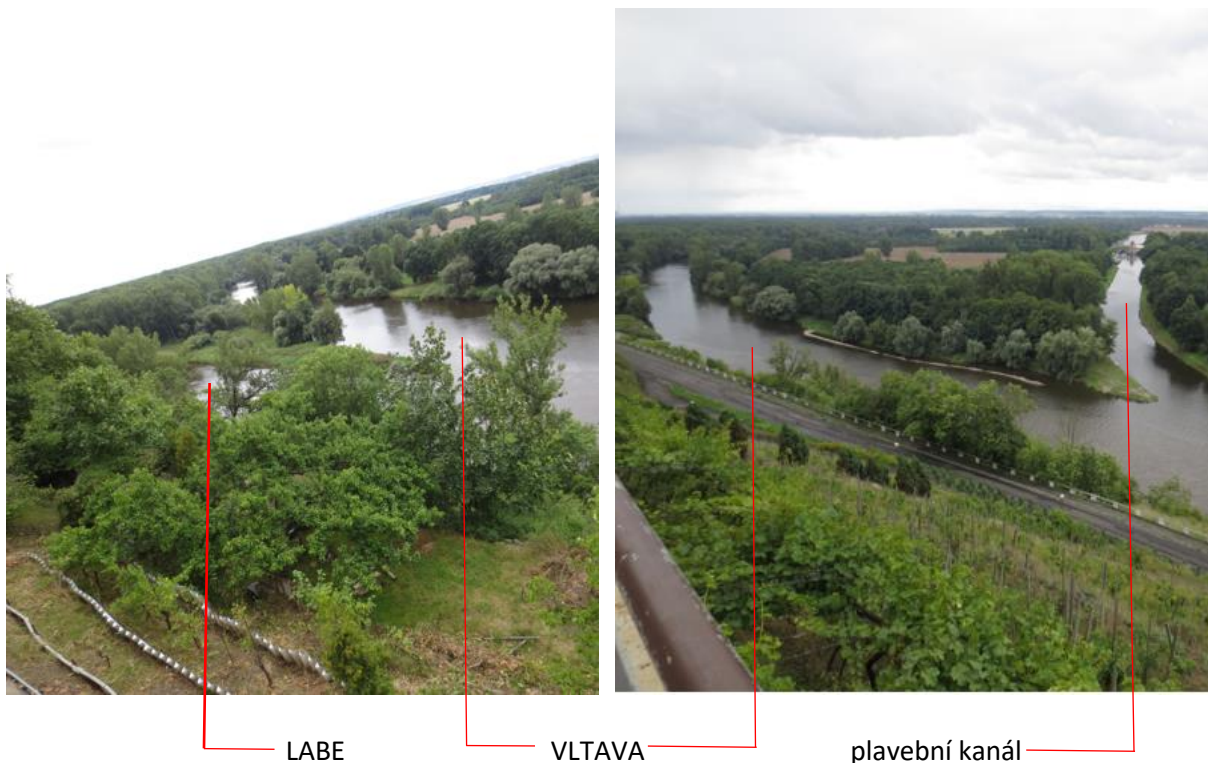
07. 08. 2023

Podle internetu bude celý den pršet, ale už jsme zvyklí a „fejky“, a tak vyrazíme: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebeľová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr.

Po opulentní snídani (jako vždy) v Dušníkách u Vltavy vyjíždíme po cyklostrase EV7 přes Dědibaby, Křivousy, Bukol po lávce přes Vltavu do Lužce nad Vltavou. Odtud stále podél Vltavy a přes historické zdymadlo Vraňansko-hořinského plaveckého kanálu do Hořina, kde mírně kufujeme mezi bývalou hájenkou a vyhlídkovým místem u Vltavy. Nakonec nacházíme most Josefa Sředy a dostáváme se (přes Vražovu vyhlídku na soutok Labe s Vltavou)

a do historického centra Mělníka mezi Zborovským náměstím a Náměstím míru s kostelem sv. Petra a Pavla a Mělnickým zámkem.

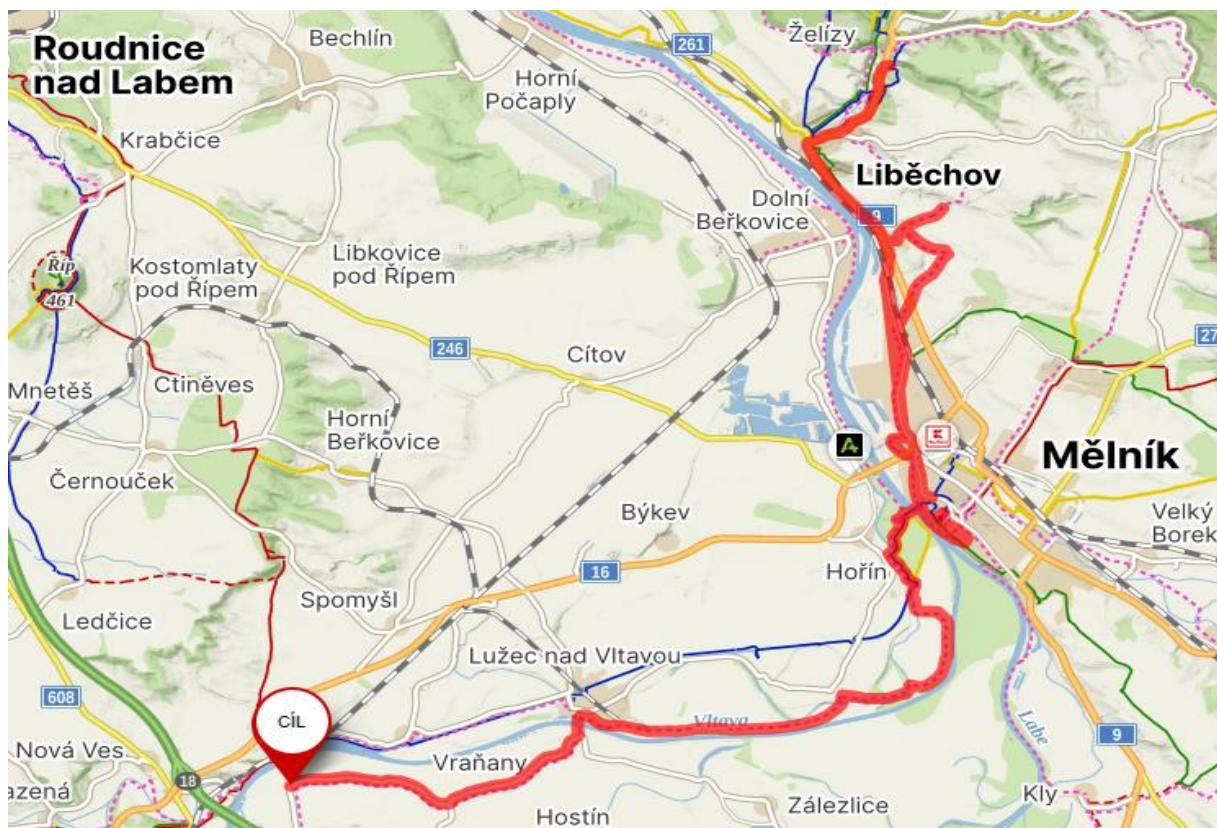
Po prohlídkách se vracíme k Vltavě a Legionářsku ulicí s trochou kufrování v Tyršově ulici nakonec kolem bývalého kláštera augustiniánů opouštíme Mělník a snažíme se nalézt skalní reliéfy Čertovy hlavy u obce Želízy, což se nám nakonec podařilo (značená cyklotrasa 8249 je totiž neprůjezdná).

*Obec Želízy je součástí CHKO Kokořínsko a právě nad touto obcí se nachází slavné a monumentální **Čertovy hlavy**. Do pískovcového masivu zde sochař Václav Levý v letech 1841 - 1846 vytesal reliéfy dvou obřích čertovských hlav. Skalní reliéfy jsou vysoké kolem 9 metrů.*

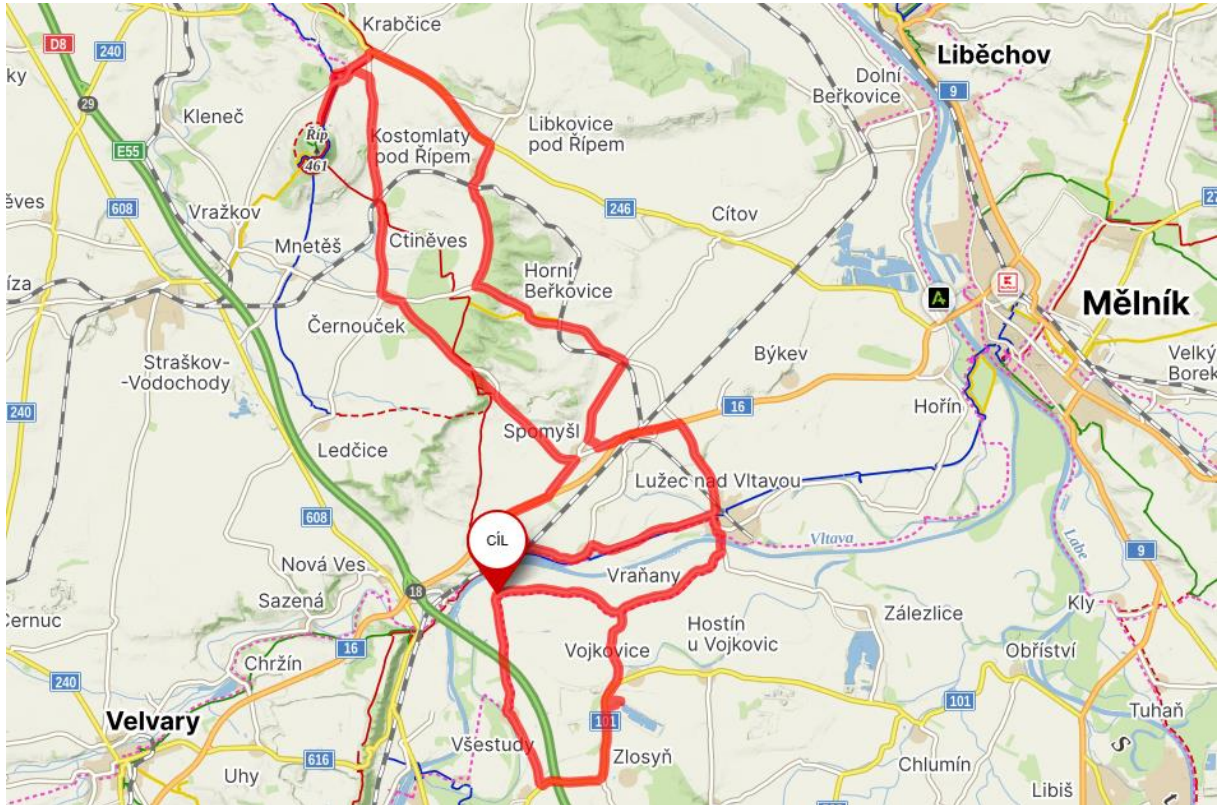
Pro někoho je to úžasná atrakce, pro jiné nepřijatelný zásah do díla Matky Přírody, ale to neřešíme. Sice to znamená dobrovolné stoupaní borovým lesem s převýšením 43 m vysoko nad údolí, ale tyto skály je nutno vidět zcela zblízka.

Zpátky se vracíme stejnou cestou (minuli jsme Zámek Liběchov – tak snad někdy jindy) a míříme do Mělníka. Přichází průtrž, a tak bereme za vděk autobusovou zastávkou Mělník - Českolipská. Asi nad námi bděl anděl strážný, protože zde jsme zjistili, že Irča má pichlé kolo. Opravujeme tedy pod střeškou (již podruhé na letošní dovolené) a hned dvakrát – nová duše již z výroby měla taky díru. Vyčasil se a opět přes most Josefa Středy a pak stejnou cestou jedeme do Statku 1738 v Dušníkách u Vltavy. Po několika deštích a opětném oschnutí jsme celkově najeli 66 km s celkovým převýšením 382 m.

08. 08. 2023

Dnes již konečně pršet nemá, dokonce slibují i +21°C, a tak vyrážíme: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtišková Míla, Vojtišek Petr, Žatecký Roman.

Rozhodli jsme se pro Říp, vyjždíme stejně jako včera po cyklotrase EV7 přes Dědibaby, Křivousy, Bukol po lávce přes Vltavu do Lužce nad Vltavou. Odtud doleva podél Vraňansko-hořínského plaveckého kanálu až do Mlčechvostů. Za nimi musíme na pár set metrů do provozu I/16, abychom mohli sjet na Spomyšl, Jeviněves a Černoušek. Prezident Petr Pavel nebyl dma, a tak pokračujeme přes Ctiněves a Rovné k úpatí Řípu.

Vybíráme vrcholové družstvo: Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejnová Irena, Luštinová Věra, Stoklásková Mirka a Vojtíšková Míla, které dostalo důvěru pokořit vrchol Řípu. My ostatní opečováváme kola. Za pětáctyřicet minut se děvčata vrací vítězně.

Hora Říp se zdvihá asi o dvě stě metrů nad okolní jen mírně zvlněnou krajinou. Její silueta s poměrně strmými svahy a plošinou na vrcholu je nápadná a zdaleka viditelná. Kronikář Kosmas vypráví, že když do zdejší krajiny vstoupili lidi se svým starostou Čechem, kteří hledali příhodná místa, kde by se mohli usadit, zřídili svá sídla „kolem hory Řípu mezi dvěma řekami, Ohří a Vltavou“ a tady založili obydlí. A tak hora Říp stojí na samém počátku Kosmova líčení nejstarších dějin národa Čechů. Výjimečná poloha hory a konec konců i to, že byla akcentována v Kosmově líčení, vzbuzovala domněnku, že v době předkřesťanské byl Říp pohanským kultovním místem. Přesvědčivé doklady pro takový předpoklad však chybí.

Nedlouho poté, co v roce 1126 římský král Lothar III (1125-11347, císař od r. 1133) vtáhl spolu s olomouckým knížetem Otou do Čech a jeho vojsko bylo v bitvě u Chlumce poraženo, dal kníže Soběslav na hoře Říp podle svědectví kanovníka vyšehradského znovu vystavět tamní kapli. V překladu tato zpráva v kronice vyšehradského kanovníka zní: „Také během toho času Soběslav, kníže nejjasnější, znovu postavil zbořenou kapli, zvanou na hoře Řípu, a Zdik ctihodný biskup svatého kostela olomouckého, když bylo kapli obnoveno dřívější právo nadání, s největší uctivostí jí posvětil“. Je pravděpodobné, že už původně byla kaple na Řípu zasvěcena svatému Jiřím, že patrocinium svatovojtěšské bylo ke svatojiřskému připojeno až druhotně.

O podobě nejstaršího kostela na Řípu, o němž se dovídáme z kroniky kanovníka vyšehradského, nic bližšího nevíme. Stávající rotunda prošla řadou stavebních úprav, mimo jiné k ní byly připojeny přístavby, později odstraněné. Má válcovou loď otevřenou na východě do apsidy, na protilehlé straně pak k lodi přiléhá válcová věž. Její zdivo je se zdivem lodi provázáno, takže věž, loď i apsidy jsou celistvým dílem. Loď byla původně přístupná od jihu portálem, až mnohem později byly zřízeny vstupy na severní straně lodi a v ose rotundy ve zdivu západní věže. V lodi byla na západě pavlačová tribuna, původně z přízemku lodi přístupná schodištěm při její jihozápadní straně. Původně zaklenuté přízemí věže bylo přístupné z lodi, z tribuny se otevíral průchod do patra věže. Loď dostala dosud dochovanou kopulovitou klenbu, zploštělou u triumfálního oblouku. Apsida je sklenuta konchou.

Po vyčerpání se chceme najíst, ale v Restauraci pod Řípem v Rovné se nedostavil kuchař do práce, tak jedeme hladoví – z Rovného vyrážíme přes Krabčice na Kostomlaty pod Řípem, (restaurace stejného jména je zavřená), pak do Beřkovic, (restaurace je zrušená), a tak musíme dál. Ve Spomyšli konečně narážíme na otevřenou „Hospůdku u Krčilů“ kde dokonce vaří. A jak !!

Absolutně spokojeni pak zvládneme i 600 m po I/16 a ve zdraví se dostaneme k mostům přes Vraňansko-hořínský plavecký kanál a staré koryto Vltavy a po EV7 jedeme na Bukol a Křivousy. Zde odbočujeme na Vojkovice k přírodnímu koupališti v bývalé pískovně.

Nakonec přes Zlosyň a Všestudy se vracíme do Statku 1738 v Dušníkách u Vltavy. Celkem jsme najeli 55 km s celkovým převýšením 340 m.

09. 08. 2023

Od rána lilo jako z konve, ale kolem jedenácté se vyčásilo, a tak v poledne vyrážíme: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebeľová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr, Žatecký Roman.

Klasicky po EV7 přes Všestudy, kolem domova pro seniory Červený mlýn se zastávkou u zříceniny Egyptského pavilonu,

Pak kolem Zámku Veltrusy a na zdymadlo Miřejovice. Ze známé silnice do Kralup nad Vltavou odbočujeme (podle Romanovy navigace) do přírody.

Tady nám ještě bylo hej, ale po jednom kilometru štěrk vyměnilo bláto, které nám po dalším kilometru další jízdu zatrhlo.

Museli jsme všechna kola odbahnit a při té příležitosti jsme opravili třetí píchlou duši, tentokrátě Míly Vojtíškové (šesticentimetrový trn).

Zkusíme dalších 900 m, ale 600 m před Vyhlídkou Radovič došly téměř všem morální síly, a tak vyhlídku - *jejíž konstrukce vznikla podle návrhu architekta Jana Červeného, z níž po vystoupení několika schodů točitého schodiště se vám naskytne neodolatelný výhled na České středohoří*, odpískáme a po hlasování se vracíme do civilizace a na asfalt do hustého silničního provozu.

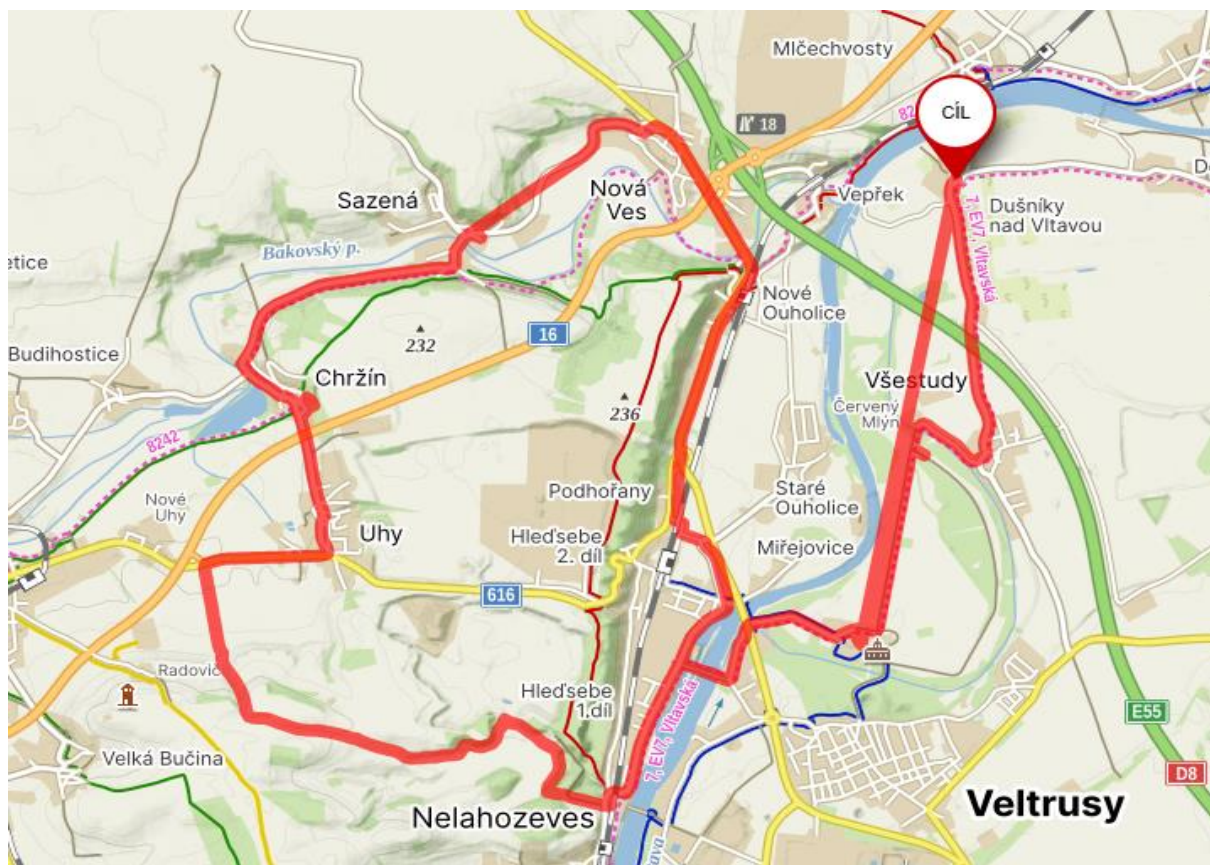
Přes Uhy dojíždíme do Chržína, kde sice mají dvě hospody vedle sebe, ale jedna nevaří a druhá otvírá až v 17,00. Tak dojedeme až do Sazené. I zde je hospoda zavřená a ze zámku udělali obecní úřad.

Ještě že existují Vietnamci – konečně se najíme a napijeme. Nakonec přes Novou Ves a Nové Ouholice jsme znovu v Měřejovicích. Před vjezdem na zdymadlo zjišťujeme, že Roman Žatecký a Petr Vojtíšek mají měkká kola, tak dopumpujeme obě kola a posíláme je napřed přes Věstudy do Statku 1738 v Dušníkách u Vltavy. Oba opravdu museli opravovat (čtvrtá a pátá píchlá duše).

Celkem jsme najeli 32 km s celkovým převýšením 199 m a celý výjezd jsme pak „oslavili“ hromadným mytím kol.

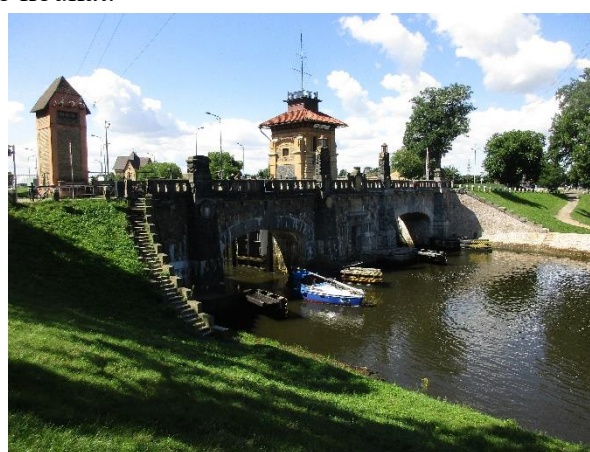

10. 08. 2023

Slunce svítí už od rána, a tak vyrážíme: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr, Žatecký Roman.

Vyjíždíme již po známé trase EV7 přes Dědibaby, Křivousy, Bukol po lávce přes Vltavu do Lužce nad Vltavou a pokračujeme na Mělník. U zřezadla jsme si dali přestávku – postupně oběma směry projížděly dvě lodi, tak bylo na co koukat.

V Mělníku navštívíme jídelnu na náměstí a doplníme kalorie (bylo to potřeba, protože při hledání výjezdu na Křivoklát trochu bloudíme). Nakonec jsme přeci jen přes Chloumeček, Vysokou, Bosyni a obec Kokořín správnou cestu našli.

První držitelé kokořínského panství nechali vybudovat tvrz naproti Hradsku, nad skalními srázy západní části Kokořínského dolu. Stalo se tak někdy ve druhé polovině 13. století. Tvrz byla vytesána částečně do skály a do současné doby se zachovalo několik skalních místností v pěti rozdílných úrovních, kam se lze dostat po do skály vytesaných kamenných schodištích. V jedné z místností lze spatřit niku, nejspíše určenou pro sošku a mohla být zde umístěna kaple. Stěny mají malé výklenky určené pro svítilny. Do nejnižší místnosti se dostanete patnáct metrů dlouhým tunelem – skalní průrvou. Dříve patřil k tvrzi i dvorec na místě dnešního hospodářského dvora v obci Kokořín.

Podle pověsti založil Kokořín kdysi dávno rytíř Okoř z rodu pánů z Dubé. Jeho syn se zasnoužil s dcerou rytíře Ctibora, majitele tvrze ve Vidimi. Po smrti Okoře se jeho syn zamiloval do dcery pána z Housky a rovněž si jí vzal za ženu. Ctibor mu to nemohl zapomenout a choval k němu nepřátelství a díky jeho moci ho přinutil, aby i se svou ženou Kokořín opustil a nikdy se sem již nevrátil.

Listina ze dne 23. dubna 1320 se konečně zmiňuje o Kokoříně: kokořínský statek vyměnil Jindřich z Osměchova s Hynkem Berkou z Dubé za Veležice. Hynek Berka (1297-1348) patřil v tehdejší době k nejbohatším a nejmocnějším pánům Čech a byl to nejspíše právě on, na jehož popud se ve druhé čtvrtině 14. století stavěl nový hrad necelé dva kilometry severně od tvrze. Vlastní hrad byl vybudován na ostrohu, přičemž nižší plošina umožnila zřízení rozlehlého předhradí kolem. Avšak ani tento vzhled se nedá srovnat s dnešním. V roce 1427 vlastnil Kokořín Aleš Škopek z Dubé o němž se traduje, že se hlásil ke katolické straně a díky tomu byl Kokořín dobyt a pobořen husitskými vojsky. V pohusitském období se hrad nenacházel v dobrém stavu. V roce 1434 zdědil panství Bohuněk z Klinštejna. Ten ovšem potřeboval zaplatit dluhy a došlo k prodeji. V roce 1437 se stal majitelem proslulý válečník bojující na straně pražanů Jan Řitka z Bezdědic a zanedlouho v roce 1444 odkázal Kokořín a další statky horlivému stoupenci Jiřího z Poděbrad Závašovi z Klinštejna.

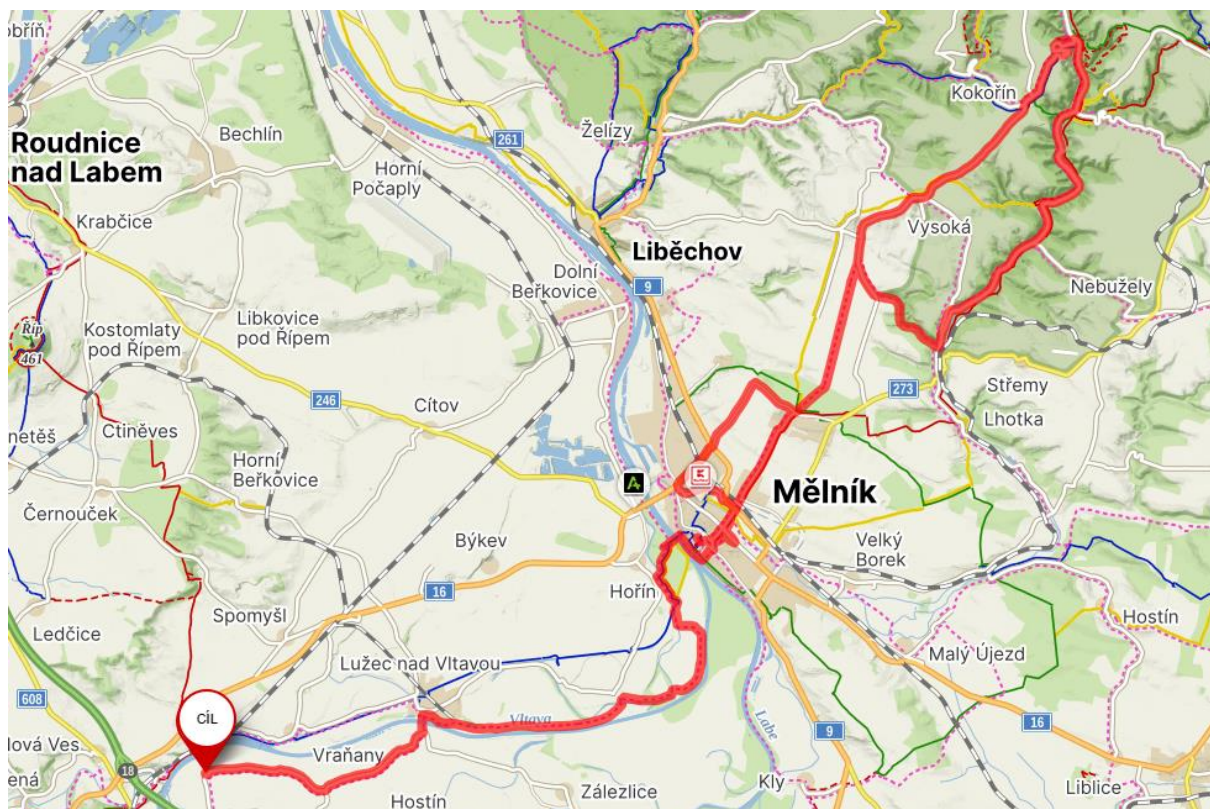
Dále stojí za zmínku vlastnictví hradu z roku 1522, kdy ho zdědil Hynek ze Šebířova. Ovšem hrad nebyl od svého založení opravován a chátrající a zpustlý se nehodil k obývání. Dal si proto ve vsi u poplužního dvora vybudovat novou tvrz. Po jeho smrti bylo panství rozděleno mezi jeho pět dcer. V roce 1609 prodala vdova po Oldřichu Hrzánovi z Harasova Kokořín císaři a králi Rudolfovi II. Avšak hned v roce 1610 ho zakoupil Václav Berka z Dubé a Lipého – za stavovského povstání direktor za panský stav, který roku 1620 uprchl ze země a byl v nepřítomnosti odsouzen ke ztrátě hrdla, cti i majetku. Následovaly další střídačky majitelů, mezi nimi Adam Valdštejn, Jan Boeck, Anna z Bubna a Litic, František Karel Swerts-Špork či vévoda Arnošt z Ahrenberka.

Páni z Bubna nechali roku 1715 postavit na severní straně poplužního dvora barokní zámek o jednom patře, na jihu se založila také zahrada s ohradní zdí a se zděným altánem. František Karel Swerts-Špork koupil Kokořín roku 1740 a od něho v téže roce převzal syn Jan František Kristián. Od něho přešel majetek na dceru hraběnku Barboru O'Reillovou. Za jejího panování se zámek upravila vznikl i přírodně krajinářský park. V roce 1807 však Kokořín prodala a i nadále se mění majitelé až ho roku 1894 koupil velkostatkář Václav Špaček, který si zakoupil i šlechtický titul s přídomkem „ze Starburgu“. Zemřel v roce 1912 a majetek přebírá syn Jan, který zemřel v roce 1947. Kokořín připadl jeho mladšímu synovi Jarmilovi a od roku 1950 přebírá veškerý majetek československý stát. Dědicové Špačků se ujímají majetku až v roce 2006, kdy jim byl hrad navrácen. Drží se rodové tradice a zachovali památku otevřenou veřejnosti.

Po prohlídce exteriéru hradu jsme sjeli k bývalému koupališti Kokořín a v Bufetu Zámecká jsme poobědvali. Zpáteční cestu jsme si zvolili kokořínským údolím po cyklotrase 142 kolem rybníku Kačírek do Harasova. Před Lhotkou u Mělníka odbojujeme ze silnice do přírody na značenou cyklostezku 203, abychom se pod Střednicí napojili na ranní cestu (v protisměru) do Mělníka. Zastavujeme na nákupy v Tesco.

Po půlhodině a o pár metrů dále provedeme šestou opravu píchlého kola na letošní dovolené, tentokrát zadní kolo Romana Žateckého.

Nakonec přes most Josefa Středy najíždíme na EV7 Vltavská a přes Vrbno, Lužec nad Vltavou, Bukol, Křivousy a Dědibaby se vracíme do Statku 1738 v Dušníkách u Vltavy. Celkem jsme najeli 72 km s celkovým převýšením 474 m.

11. 08. 2023

Je pátek, a tak jako na každé dovolené den osobního volna. Slunce svítí už od rána, a tak jsme se vydali na vlastní trasy:

Čápová Hana, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla a Vojtíšek Petr – si zopakovali výjezd za Švejkem do Kralup nad Vltavou.

Dibelková Hana a Friebelová Eva – vyrazily přes Otovice (Bílá nebyla doma) na zříceninu hradu Okoř.

Zřícenina hradu Okoř patří k oblíbeným a turisticky často vyhledávaným cílům. Nachází se v západní části stejnojmenné obce Okoř, zhruba 15 km severozápadně od centra hlavního města Prahy. Podle archeologických výzkumů byl hrad založen ve druhé polovině 13. století. Zachovalé zříceniny hradu Okoř jsou rozsáhlé. Z dolního hradu, vybudovaného koncem 15.

století, zůstala sice jen část zdiva opevnění, bašta a nepatrné zbytky první brány, zato z nejstarší části, tzv. horního hradu, dosud stojí obvodové zdivo refektáře. Zachovaly se také části obou paláců, obdélných, původně dvoupatrových staveb, i zasypaná studna. Na zdivu západního paláce, přestavěného v 16. a 17. století, jsou dosud patrné stopy renesančních úprav. Z barokních úprav, které provedli jezuité a jež byly zaměřeny především na opravy zchátralých budov, se nezachovalo téměř nic. Prohlídka Okoře je možná jak v doprovodu průvodce, tak si jej můžete projít i sami.

Hejna Radek a Hejnová Irena – zopakovali si výjezd do Mělníka a pak se vydali do zahradnictví Petro, specializující se na fuchsie, bohužel již je po aktuální sezoně.

Luštinec Láďa, Luštinová Věra – se vydali do Roudnice nad Labem

Žatecká Hana a Žatecký Roman – si zopakovali včerejší výlet na hrad Kokořín, tentokrát i s komentovanou prohlídkou.

Večer se všichni scházíme v nám propůjčené společenské místnosti, kde si vyměňujeme dnešní zážitky, ale i dojmy z celé dovolené. A protože každý den nebyl zalit sluncem, zde je pár snímků, které si raději do budoucna nepřejeme:

(Věrka 6.8.2023)

(Irča 7.8.2023)

(Míla 9.8.2023)

(Roman 9.8.2023)

(Roman 10.8.2023)

17. 08. 2023

První výjezd po dovolené, tentokrát v režii Milady Staré, jsme absolvovali: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Stará Milada, Starý Mirek a Žatecký Roman.

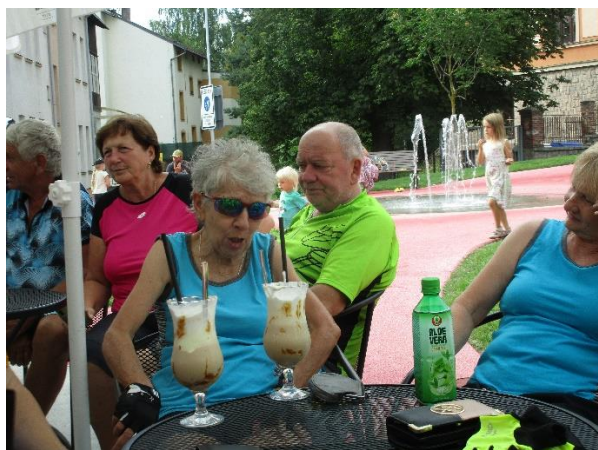
Na internetu se nedokáží domluvit – jedni tvrdí slunce, druzí déšť a další něco mezi tím, tak to zkusíme od vodníka, kolem Jindry k přístřešku Šiškovna. Začíná pršet, a tak si dáme VP. Kapky nepřestávají a ve jménu snížení kilometrového průměru z dovolené se vracíme do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 6 km, převýšení 30 m.

24. 08. 2023

Ještě v poledne počasí, že by ani velblouda nevyhnal, ale ve tři se zatáhlo a tak podle Hanky Dibelkové vyrážíme: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Žatecký Roman a Zdenek Kraus.

Od vodníka kolem školy a sportovního areálu na Popluží po Poznávacím okruhu u nás kolem Podhradí s VP u č.p. 90. Pak k Vízmburku a po Cestě Boženy Němcové překračujeme silnici I/14 a odbočujeme k utajenému volejbalovému kurtu u Borku. Po krátké přestávce sjíždíme přes Lhotu za Červeným Kostelcem kolem Balatonu do areálu ZŠ V. Hejny v Červeném Kostelci. Zde ohrožování vosami si dáme chlazené občerstvení (ledová káva, zmrzlinové poháry, zmrzlina...).

Osvěžení pokračujeme na Olešnici a kolem čerpací stanice OD Impro se vracíme na Mstětín a před Žebráckým vodopádem odbočujeme doprava a kolem hájovny Pod Boušínem jedeme do Náchodce s pauzou na společné foto na mostě?

a pak hurá do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 22 km, převýšení 480 m.

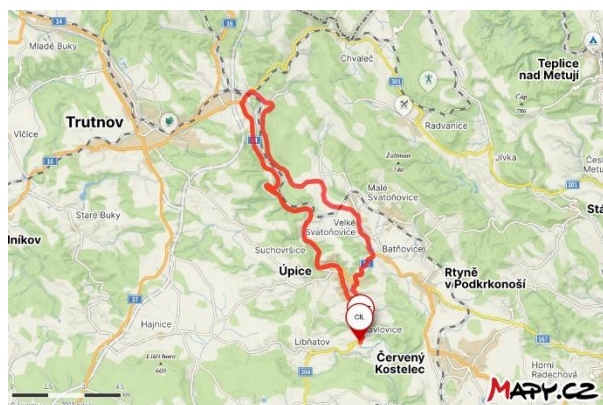
Odloučená jednotka (Eva Friebelová) hlásí 66 km a posílá dokumentaci:

31. 08. 2023

Celé dopoledne přšelo, v Trutnově a Žaclěři i odpoledne, ale silná desítka z Havlovic a okolí přesto našla odvahu a vyjela na trasu Aleny Kollertové (respektive Evy Friebelové): Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinec Láďa a Luštincová Věra.

Od vodníka kolem školy a sportovního areálu přes Popluží a Sychrov do Batňovic. Pak mimo hlavní silnice kolem Batňovického rybníku, přes Velké Svatoňovice, Končiny na Sedmidomí. Chvilku po hlavní silnici na Trutnov, ale hned jak to šlo, jsme odbočili do přírody a po Dolní panské jsme dojeli do Lhoty u Trutnova. Objeli jsme zámecký kopec a elektrárnu a vzhledem k počasí jsme vzali za vděk silnici I/14 a šupali jsme zpět přes Suchovršice a Úpici do Havlovic do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 31 km, převýšení 341 m.

07. 09. 2023

Tak jako každý rok (v posledních patnácti letech) se v havlovickém sportovním areálu v prvním zářiovém čtvrtku konala Olympiáda pro starší a dříve narozené.

Od nultého ročníku v roce 2008 pořádaného Milošem Toholou (tehdejším správcem sportovního areálu), kterého se zúčastnilo 27 seniorů starších 65 let se již v roce 2009 stala pravidelná akce, kterou vzhledem k jejímu věhlasu a stále rostoucímu počtu účastníků již od roku 2011 spolupořádá společnost MAS Království – Jestřebí hory.

A od roku 2022 se do kvalitního pořadatelského řetězu včleňuje další důležitý článek – havlovický cykloturistický oddíl Šlapeto, který zajišťuje servis občerstvení.

V letošním roce ve složení: Čáповá Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Žatecká Hana a Žatecký Roman.

A že se měli jak ohánět – pro téměř 400 aktivních účastníků připravili na 80 litrů kávy, 15 litrů čaje, 80 ks opečených klobás a nespočítatelných párků v rohlíku a přes 400 superkoláčů. Přitom v rámci Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice nachodili cca 6800 kroků, naštěstí při nulovém převýšení.

08. 09. 2023

A protože se Šlapeto na Olympiádě pro starší a dříve narozené osvědčilo, bylo požádáno o zabezpečení servisu občerstvení ve složení: Čáповá Hana, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr a Vojtíšková Míla i na celodenní akci pro 300 zaměstnanců Správy a údržby silnic východočeského kraje, konané ve Sportovním areálu TJ Sokol Havlovice.

14. 09. 2023

Už je zase normální čtvrtek, všechny mimořádné akce jsou za námi, a tak vyrážíme na trasu Irči Hejnové: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Lád'a, Luštinová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

Od vodníka kolem Jindry k přístřešku Šiškovna, pak lesní cestou (4092) kolem Spáleného kopce k silnici II/304 a do Křížanova. Následovala cesta k penzionu Klídek (zavřeno) a přes Pustiny k rybníku Mezleč. Už jsme dlouho neopravovali žádné kolo, tak nám Věrka nachystala píchlou duši. Poté lesem po modré sjíždíme do Prorub a dále po silnici přes Brzice do Chvalkovic. Vše, co jsme doposud sjížděli z kopce, nyní musíme přes Újezdec a Nový dvůr vyšlapat do kavárny Lcafé v Hoříčkách. Než nám připravili ledovou kávu se zmrzlinou a šlehačkou (blbý nápad) zapadlo slunce. Naštěstí přes Hoříčky k vodojemu je to do kopce, tak jsme se rozešli. Pak už jen následovala cesta přes Libňatov do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 32 km, převýšení 404 m.

21. 09. 2023

Dnes jsme v plném počtu: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kolertová Alena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Vojtišek Petr, Vojtišková Míla a Žatecký Roman.

Od vodníka po II/304 přes Libňatov do Křižanova, zde odbočíme doleva a lesní cestou míříme do Litoboře, pak opět po silnicích přes Světlou, Hostinku, Lhotu pod Hoříčkami kolem Větrníku do Zájezda. Zde se zastavíme na občerstvení.

Za hodinku se vydáme na zpáteční cestu přes Českou Skalici, Babiččiným údolím do Ratibořic. Červený most je stále zavřený, a tak místo přírodních cyklostezek musíme vzít opět za vděk silnicemi a přes Světlou, Litoboř, Křižanov a Libňatov se vracíme do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 35 km, převýšení 492 m.

Zde zbylo už jen pevné (pivní?) jádro: Hanka, Věrka, Míla, Láďa, dva Petrové a Roman. Zhodnotili jsme dnešní den a vymysleli náplň na 28.09.2023.

28. 09. 2023

Ve svátek s. Václava jsme vyrazili o hodinu dříve: Čápová Hana, Dibelková Hana, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

Od vodníka přes Popluží a Sychrov do Úpice. V Batňovicích odbočujeme na Cestu bratří Čapků do Malých Svatoňovic a pak přes Petrovice, Strážkovice do Odolova k Památníku osvobození kde si dáme pauzu na zapití dalšího vnučka Irči Hejnové.

Pak zmizíme ze silnice po 4091 kolem věznice Odolov a kolem bunkru Pod Kolčarkou k přístřešku Bílý kůl.

Zde vybalujeme špekáčky, chleby, hořčice a plechová pívka. Místního dřeva bylo dost, a tak se pouštíme do opékání. Přidali se k nám i příšedší turisté, kteří měli stejný námět na oslavu 28. září.

Za hodinku se vydáme na zpáteční cestu, tentokrát po 4029 k pítku U Bukua stále po 4092 kolem bývalé štolky Hugo a dolů do Velkých Svatoňovic. Přes Úpici a Popluží se vracíme do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 30 km, převýšení 438 m.

05. 10. 2023

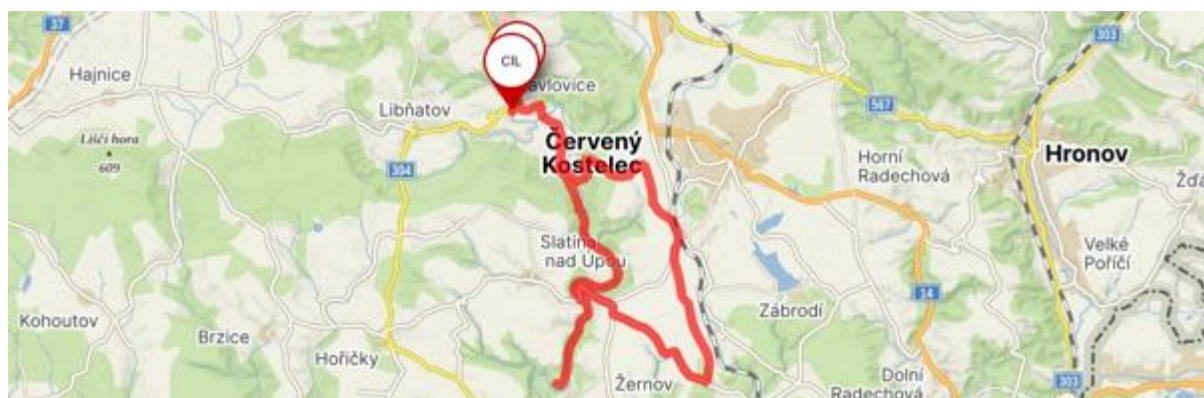
Krásné dny už asi neodvratně skončily, ale nám to nevadí: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla.

Dnes nás vede Hanka Čápková od vodníka kolem Jindry ke Slatinskému mostu (VP) a dále k Červenému mostu. Je stále zavřený (snad do listopadu) a tak se vracíme a přes Všeliby a Červenou Horu do Bakova do nového minipivovaru (pro naše pivaře) na ochutnávku nepasterizovaného kvasničáku.

V malé vesničce na Náchodsku byl otevřen minipivovar. Byl vestavěn do původní tovární vily, která prošla nákladnou rekonstrukcí. Začíná vařit první várky piva podle vlastních ověřených receptů v mikropivovaru v Novém Městě nad Metují. Vaří nefiltrovaná a nepasterizovaná piva, která obsahují pouze přírodní suroviny – slad, chmel, kvasnice a vodu z teplicko-adršpašských skal. Piva nejsou v případě vyšší stupňovitosti ředěna ani není do pivas v případě nižší stupňovitosti přidáván před kvašením cukr. Z tohoto důvodu mohou mít jednotlivé várky mírně odlišné vlastnosti, což je vlastně cílem minipivovaru – jeho záměrem není vařit takzvaná „europiva“ s jednotnou chutí, která produkují průmyslové pivovary. Bakovský pivovar chce produkovat chuťově zajímavá a odlišná piva. Pivovar nedisponuje (zatím) vlastní restaurací. Pivo je možno zakoupit v KEG sudech a 0,75 skleněných lahvích každý pátek od 14,00 do 17,00 hodin. Na čepu má pivo Hospoda na Bakově.

Pokračujeme tedy na Olešnici a Stolín a kolem Jindry se vracíme do Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 25 km, převýšení 343 m.

Ale to ještě není všechno. Za pomoc Šlapetřáků při akcích Sokola Havlovice v minulém roce, ale zejména 7. a 8. září v letošním roce (Olympiáda pro starší a dříve narozené a celodenní akce pro zaměstnance Správy a údržby silnic východočeského kraje) jsme od Sokola Havlovice obdrželi následující děkovný list:

**Poděkování za pomoc při akcích TJ Sokol Havlovice v roce 2023
Poukaz na aktivity uskupení Šlapeto v hodnotě 15000 Kč**

12. 10. 2023

Od oběda poprchá, ale sedmi statečným to nevadí: Dibelková Hana, Hejna Petr, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Roman Žatecký.

Ačkoli se počasí příliš nelepší, Míla Vojtíšková nás vede od vodníka, přes Králák do Libňatova a dále směrem na Hajnici. U Pustín (letos snad poprvé) si dáme část VP. Blíží se větší dešť, a tak rychle vyrážíme na odbočku U Beranů a přes Radeč honem spěcháme do Úpice. Cestou ještě musíme ukecat stávkující kolo Věrky Luštincové a rychle se před deštěm schováváme pod střechou Sportovního areálu TJ Sokol Havlovice 19 km, převýšení 213 m.

Je sice zavřeno, ale to nám nebrání si dát druhé VP, společně si pokecat a o půl šesté se dočkat i otevření kiosku a jednoho plnotučného. Domluvili jsme i příští trasu a hlavně závěrečné „mosty“, které zakončíme jako každý rok U lávky.

19. 10. 2023

Na dnešek si Láďa Luštinec připravil 50 km po rovině, ale matka příroda rozhodla jinak (ještě ve 14,00 pršelo), a tak: Čápová Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Roman Žatecký museli zaimprovizovat.

Od vodníka, přes Lávku do Úpice a dále směrem na Radeč a pak doprava na Trutnov. Za Studencem se zastavujeme u 22. informační tabule války 1866.

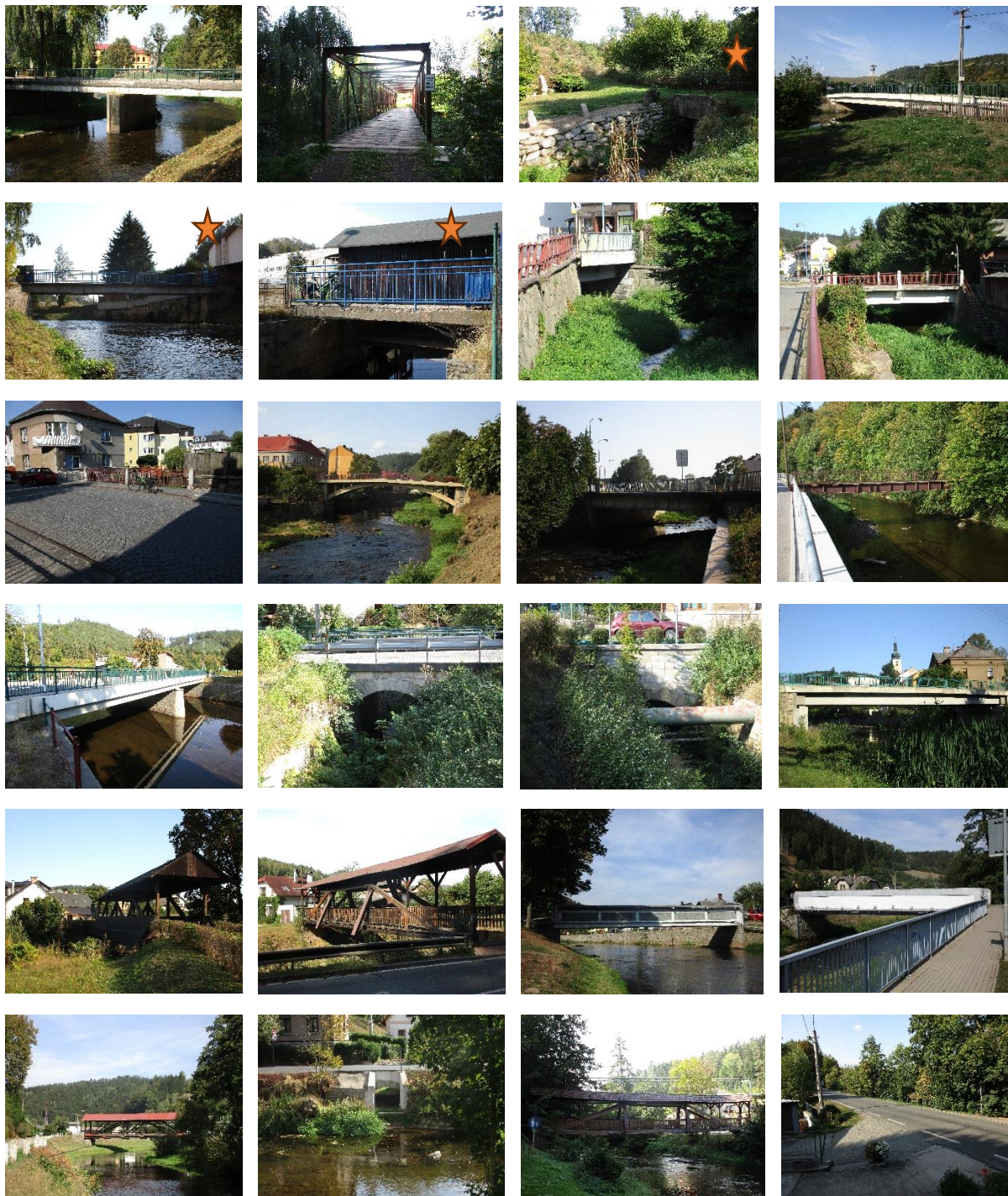

Za chvíli cca po 500 m odbočujeme doleva a sjíždíme do Hajnice, místní části Kyje. Je čím dál větší zima, a tak zrychlíme tempo a míříme na Maršov u Úpice a přes Libňatov se vracíme do Havlovic, tentokrát do klubovny seniorů na OÚ 27 km, převýšení 254 m.

Zde u kávy a VP dopilujeme závěrečné „mosty 2023“.

26. 10. 2023

Jako každý rok, při poslední vyjíždce v sezoně projíždíme přes mosty v Havlovicích a nejbližším okolí. Jsme téměř všichni: Čáповá Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Starý Mirek, Stará Milada, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Roman Žatecký.

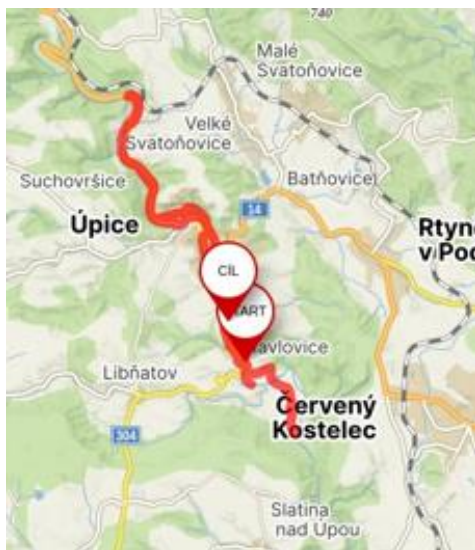

★ Hvězdičkou označené nejsou dnes průjezdné !!!

Od vodníka k lávce se zákazem vstupu (Král Jiří), zpět a doprava přes mosty se sloupem a sochou sv. Jana Nepomuckého a pomníkem Josefa Regnera, pak kolem vypuštěného Jindry k mostu u Náchodce. Od něj se vracíme do Havlovic a přes most před školou najíždíme na silnici II/304. Na chvíli za KD odbočujeme k propustku nad obecním úřadem a hned se vracíme na trasu. Přejíždíme most u Zimů a za Habřinou odbočujeme doprava a přes Lávkou stoupáme ke kapli sv. J. Nepomuckého, cestou na Popluží překonáváme potůček od Krákorky a míříme do Úpice.

Zde si uděláme smyčku postupně přes tři mosty přes Rtyňku. Před mostem Svatopluka Čecha najíždíme na I/14, přejíždíme Most 2. odboje, abychom mohli odbočit na lávku pod Dlouhými záhony, kde si na 11. kilometru dáme předposlední letošní VP. Pak jednosměrkami zamíříme na Veselku, kde přes Most F. L. Riegra a za benzinkou zamíříme k Dřevěnce a za ní provedeme druhou smyčku, tentokrát přes dva mosty Radečky a dále přes další most přes Úpu a opět na I/14. Před Suchovršicemi sjíždíme doleva a přejíždíme krytou dřevěnou lávku, po 400 m se po betonovém mostu vracíme na I/14, abychom u Brátipu přes další most opustili I/14 a po cyklostezce 4090 jedeme až k nové ocelové lávce v Suchovršicích.

Ještě před poslední letošní VP musíme opravit proraženou duši Jitčina kola. Pak se vracíme po I/14, přejíždíme propustek potůčku z Končin a po dřevěném věšadlovém mostě se vracíme na 4090 a za pilou znova najíždíme na silnici a jedeme až do Úpice na poslední most Svatopluka Čecha. Pak už nás čeká jen cesta k hostinci U lávky. Najeli jsme 23 km při převýšení 158 m a překonání 24 mostů a propustků.

V hostinci U Lávky už na nás čekal Zdeněk (Karel) Kraus a Hanky Hejnová a Žatecká a zejména Sašou Rybakem a jeho ženou připravené občerstvení.

U dobrého jídla a pití zavzpomínáme na letošní vyjížd'ky a dovolenou v kraji pod Řípem pomalu začneme chystat dovolenou v roce 2024 – není lehké sehnat 8 dvoulůžkových pokojů s úplným sociálním vybavením, snídaní a restaurací v docházkové vzdálenosti pro možnost zajištění večerí. Vymyslet program pro společné vyjížd'ky pak už je jen třešnička na dortu.

25.11.2023

V sobotu 25.11.2023 jsme byli pozváni p. Tomášem Kleňhou do klubovny havlovických hasičů na setkání s p. Jurajem Sekerákem, který se zúčastnil cyklistického závodu 1000 Miles Adventure. Za Šlapetáky jsme rádi pozvání přijali: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejnová Hana, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Vojtíšek Petr a Vojtíšková Míla. Mnozí z nás sice o závodech něco slyšeli, ale z úst přímého účastníka jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí.

Zakladatelem závodu je Jan Kopka z Jablonce n.N. Závod se poprvé jel v roce 2011. Letošní ročník byl odstartován 2.7.2023 v 15 hod. z Hranic u Aše. Registrace je vždy 1.1. v 0,00 hod., účastníků může být 150 na každou trasu. Jsou dvě trasy respektive tři. 1000 mil severem do Nové Sedlice /SVK/ s variantou 500 mil Františkov v Jeseníkách. Zde může účastník závod skončit. Druhá trasa 1000 mil jihem též do Nové Sedlice s variantou 500 mil Jenišovka u Mikulova. A třetí 2000 mil severem do Nové Sedlice a jižní variantou zpět do Třebeně u Chebu.

Zajímavé vyprávění, které bylo proložené fotkami a mapami z každého dne. Trasy vedou přes hory, lesy, řeky. Všichni se pohybují vlastní silou, cílená podpora je zakázána. Závodníci se pohybují po trase závodu a pokud potřebují trasu opustit, musí se vrátit na stejné místo. Spaní a jídlo si každý řeší dle svých potřeb. Tudiž veškeré vybavení si každý veze na svém kole, a tak si musí rozmyslet co na kole poveze. Závod není určený jen pro cyklisty, ale absolvují ho závodníci na koloběžkách i pěší. Elektrokola jsou zakázána.

Juraj Sekerák do cíle v Nové Sedlici dojel za 12 dnů, 22 hod., 24 min. Trasa měla měřit 1655 km, on ale najel 1720 km, což jsou nějaké zajižďky, průměrně denně najel 123 km. Zároveň s ním v cíli byla i žena na koloběžce. Do cíle severní trasy dojelo a došlo 65 závodníků. Vítěz trasy jel 8 dnů, 6 hod. a 11 min. Všichni přítomní se obdivovali jeho touze dojet do cíle, i když ho potkaly na cestě různé zdravotní problémy.

Po ukončení této besedy nám ještě promítl nádherné fotky a videa z projížďky na kolech za polární kruh. Odjeli s kamarády do Finské provincie Laponsko. Je to největší a nejsevernější končina krásné a drsné přírody bez lidí. Zažili zde nádherné polární noci, ubytování zdarma v malých chatkách, které jsou rozmístěné v určitých vzdálenostech. Pro nás sváteční cyklisty velmi zajímavá beseda. Děkujeme za pozvání, moc se nám to líbilo.

01. 12. 2023

Dnes venku sněží a mrzne až to praští, a tak sice bez výjezdu a elektrokol, zato při oslavě 65tin Míly Vojtíškové : „**vše nejlepší, hlavně hodně zdraví a ještě mnoho bezpečně najetých kilometrů**“ v klubu důchodců jsme u dobrého jídla a pití zakončili letošní sezónu:

Z 33 naplánovaných výletů jsme absolvovali 31 (2 x nás nepustil vytrvalý déšť):

<i>Jméno</i>	<i>výlety - km</i>	<i>dovolená - km</i>	<i>cekem km</i>
Čáповá Hana	24x 686	261	947
Dibelková Hana	25x 704	261	965
Filipová Soňa	22x 604	---	604
Friebelová Eva	19x 552	261	813
Hejna Petr	27x 747	---	747
Hejna Radek	18x 516	261	777
Hejnová Irena	19x 557	261	818
Kolertová Alena	21x 537	---	537
Kraus Zdeněk	10x 303	---	303
Luštinová Věra	26x 743	261	1004
Luštinec Láďa	26x 743	261	1004
Rohanová Jitka	16x 475	---	475
Stará Milada	20x 536	---	536
Starý Miroslav	22x 582	---	582
Stoklásková Mirka	16x 457	261	718
Vojtíšek Petr	22x 624	261	885
Vojtíšková Míla	22x 624	261	885
Žatecký Roman	22x 630	261	891

Mimo Šlapeto pravidelně na kole jezdí Zdeňka Honzerová (*27.03.1938). Stále věrná svému klasickému kolu Oregon Lady – letos najela za sezónu 1.489 km.

*** a to by pro letošek mohlo stačit, už jen zbývá zimní příprava ***

